

IGNATIANUM

PÓŁROCZNIK AKADEMII IGNATIANUM W KRAKOWIE

2/2021 (27)

ISSN 1899-8860

W NUMERZE:

WSPÓŁCZESNA IKONA
ŚW. IGNACEGO
WYKONANA NA ROK
IGNACJAŃSKI
S. 14

STAŻ ZAWODOWY,
DLACZEGO WARTO?
S. 29

ZAGRAJMY W SZACHY!
S. 34

— ROK —
IGNACJAŃSKI

20.05.2021 - 31.07.2022

Ignatius

Od redakcji

Bieżący numer czasopisma ukazuje się w szczególnym czasie. Wkraczamy w nowy rok akademicki świętując Rok Ignacjański i 90-lecie Wydziału Filozoficznego, który dał początek Akademii Ignatianum w Krakowie. W tym numerze m.in. przybliżamy sylwetki osób szczególnie ważnych dla społeczności akademickiej, które obchodzą swoje jubileusze i podsumowujemy miniony rok, prezentując zrealizowane projekty. Zapraszamy do lektury!

TOŻSAMOŚĆ UCZELNI

Ks. prof. Władysław Kubik SJ – twórca Akademii / <i>Anna Królikowska</i>	4
Mój Profesor – ks. Stanisław Ziemiański SJ / <i>ks. Stanisław Cieślak SJ</i>	6
Wspomnienie kanonizacji Patrona Uczelni / <i>Redakcja „Ignatianum”</i>	6
Prof. Paweł Taranczewski – Mistrz zarażający swoją pasją uczniów i prelegentów / <i>Beata Bigaj-Zwonek</i>	8
„Ad maiorem Dei gloriam” / <i>Tomasz Konturek</i>	11
Współczesna ikona św. Ignacego wykonana na Rok Ignacjański / <i>Ks. Zygfryd Kot SJ</i>	14

ORGANIZACJA UCZELNI

Nowa jednostka w AIK – Centrum Obsługi Studenta / <i>Natalia Karpierz</i>	17
Strategia w roku pandemii / <i>br. Roman Dolny SJ</i>	18
Porozumienie o współpracy na rzecz rozwoju forum gospodarczego w Krynicy-Zdroju / <i>Redakcja Ignatianum</i>	20
Porozumienie o współpracy pomiędzy Uczelnią a Małopolską Wojewódzką Komendą OHP / <i>Oksana Bunkivska</i>	22

ŻYCIE UCZELNI

„A w środku trwa walka”, czyli o spotkaniach Rycerzy Ignacego / <i>Michał Szafran, Kamil Szybist</i>	23
Budki dla ptaków / <i>Redakcja Ignatianum</i>	24
Nie zwalniamy, pomagamy / <i>Tomasz Konturek</i>	25
DePresja Społeczeństwa – nowy projekt walki ze stresem / <i>Seweryn Stempak, Emilia Azierska</i>	26
Przegląd aktywności Samorządu Studenckiego / <i>Aleksandra Iżykiewicz</i>	27
Serce Młodych – jezuicki program duszpasterski dla młodych / <i>sch. Jan Głqba SJ</i>	28
Staż zawodowy, dlaczego warto? /	29
Filozoficzno-muzyczne przesłanie studentów AIK / <i>Redakcja Ignatianum</i>	30
Wymiana akademicka w czasach pandemii / <i>Nikola Broda, Mikołaj Murkociński</i>	31
Zadbaj o swoją przyszłość z Akademickim Biurem Karier / <i>Akademickie Biuro Karier AIK</i>	33
Zagrajmy w szachy! / <i>ks. Szczepan Urbaniak SJ, Paweł Kaźmierczak, Jakub Pruś</i>	34

Spis treści

IGNATIANUM

PÓŁROCZNIK AKADEMII
IGNATIANUM W KRAKOWIE

2/2021 (27)
ISSN 1899-8860

Pismo ukazuje się od 2008 roku
za zgodą Rektora Akademii
Ignatianum w Krakowie

Redakcja: **Biurom Promocji Akademii
Ignatianum w Krakowie**
Korekta: **Biurom Promocji**
Skład: **Bartosz Kuzak,
Magdalena Małecka-Kuzak**

Wydawca
AKADEMIA IGNATIANUM W KRAKOWIE
ul. Kopernika 26, 31-501 Kraków
tel. centrala – 12 39 99 500, fax: 123 999 501
REGON: 357244777
NIP: 676-16-87-491
Konto bankowe: Alior Bank SA
94 2490 0005 0000 4600 9871 1366

Ks. prof. Władysław Kubik SJ – twórca Akademii

dr hab. Anna **Królikowska**, prof. AIK – Prodziekan
ds. Studenckich Wydziału Pedagogicznego AIK

Kiedy 90 lat temu w niewielkiej miejscowości Wilkowice położonej w dolinie rzeki Białej, w północnej części Kotliny Żywieckiej u podnóża Beskidu Małego urodził się chłopiec (27 VI 1931), nadano mu imię Władysław. 410 lat wcześniej, w Kraju Basków przeżył nawrócenie Ignacy Loyola – dwudziestoparoletni miłośnik ćwiczeń rycerskich, człowiek oddany marnościami tego świata, żywiący wielkie i próżne pragnienie zdobycia sobie sławy. Kto by przypuszczał, że ci dwaj mogli by mieć coś ze sobą wspólnego.

Tymczasem już jako młody chłopak Władysław wiedział, że dołączy do towarzyszy św. Ignacego. Jak postanowił, tak też uczynił i 30 lipca 1948 r., w wigilię nawrócenia św. Ignacego, zapukał do furty klasztornej w Starej Wsi. Dziesięć lat później, w święto nawrócenia św. Ignacego otrzymał święcenia kapłańskie. Zanim jednak do tego doszło, odbył gruntowne wielodyscyplinowe studia, uzyskując kolejno wszystkie stopnie i tytuły naukowe. Studiował filozofię na Wydziale Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie w latach 1952–55, teologię na Wydziale

Teologicznym Bobolanum w Warszawie w latach 1955–59 oraz pedagogikę na Uniwersytecie Jagiellońskim w latach 1959–64. W 1971 r. uzyskał na podstawie rozprawy: *Umiejętność koncentracji uwagi u uczniów klas VI, VII i VIII oraz jej konsekwencje dydaktyczne* doktorat nauk humanistycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 1987 r. uzyskał, na podstawie pracy: *Rozwój myśli dydaktycznej w polskiej literaturze katechetycznej w latach 1895–1970*, tytuł doktora habilitowanego. Od 1971 r. pracował na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, najpierw jako adiunkt, następnie od 1987 r. jako docent, a od 1992 r. jako profesor. Od 1985 r. wykładał również w Międzyzakonnym Wyższym Instytucie Katechetycznym w Krakowie. Jego zainteresowania teologiczno-pedagogiczne sprawiły, że w 1962 r. trafił do zespołu wybitnych katechetów polskich. Współpracował z ks. Janem Charytańskim SJ w Centrum Katechetycznym przygotowującym podręczniki do nauki religii dla uczniów i podręczniki metodyczne dla katechetów. Efektem tej współpracy było 8 tomów podręcznika dla uczniów (*Bóg z nami*, cz. 1–4; *Katechizm religii katolickiej*, cz. 1–4) oraz 8 tomów równoległego podręcznika dla katechety. Brał udział w redagowaniu podręcznika metodycznego dla katechetów: *Jezus Chrystus z nami* (Warszawa 1983–1984) oraz zainicjował serię wydawniczą *Biblioteka Katechety*. Od 1977 r. był redaktorem *Biuletynu Katechetycznego*, drukowanego na łamach „Collectanea Theologica”. W latach 1974–2000 był

ks. prof. Władysław Kubik SJ; fot. archiwum AIK 2007 rok

członkiem Katechetycznej Ekipy Europejskiej, skupiającej profesorów i wykładowców z krajów europejskich, odpowiedzialnych za kształcenie katechetów.

Świetne przygotowanie teoretyczne oraz dłu-goletnia, właściwie nadal trwająca praca w zespo-łach tworzących podręczniki do nauczania religii na różnych poziomach edukacji, ogromny dorobek naukowy sprawiły, że dziś ks. prof. Władysław Ku-bik SJ jest uważany za najwybitniejszego dydakty-ka polskiej katechezy okresu powojennego. Jak pi-sał o nim ks. prof. Stanisław Dziekoński, „w polskiej katechetyce i katechezie ks. Władysław Kubik jest nie-wątpliwie postacią wyjątkową. Jest niekwestionowa-nym autorytetem, pionierem w odkrywaniu związków pomiędzy katechetyczną posługą słowa i dydaktyką, ne-storem polskiej katechetyki, wybitnym specjalistą w za-kresie opracowania podręczników do katechezy i nauki religii. Ks. prof. Władysław Kubik SJ w mistrzowski sposób umiał połączyć teorię z praktyką”.

W 1989 roku, kiedy zaistniały sprzyjające oko-liczności polityczne, utworzył Instytut Kultury Religijnej, a następnie w 1990 roku Sekcję Pedago-giki Religijnej na Wydziale Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie. Jak sam często wspomina, wtedy, pod koniec lat osiemdziesią-tych XX wieku, odczuwał ogromne pragnienie, aby jezuita zrobili coś więcej dla ludzi świeckich. Jezuitskie *magis* zadziało i z tego pragnienia zrodził się pomysł założenia Uczelni, która kształci-łaby młodych ludzi w duchu wartości chrześcijań-skich. A ponieważ jest świetnym organizatorem, człowiekiem szalenie pracowitym i konsekwent-nie dążącym do wyznaczonego celu, swój zamysł wprowadził w czyn, nie zważając na różne prze-szkody i powątpiewanie, czy przedsięwzięcie ma szansę powodzenia. Potwierdzeniem jego intuicji było siedemdziesięciu kilku studentów na pierw-szym roku stacjonarnych studiów magisterskich w roku akademickim 1990/1991. Od tego momentu zaczął się wieloletni proces tworzenia tego dzieła, które sukcesywnie przechodziło na kolejne stop-nie rozwoju: od Wydziału Filozoficznego Towarzystwa Jezusowego przez Wyższą Szkołę Filozo-ficzno-Pedagogiczną „Ignatianum” w Krakowie do obecnej Akademii Ignatianum w Krakowie, od siedemdziesięciu kilku do ponad trzech tysięcy studentów kształcących się na dwóch wydziałach. Angażował do pracy na rzecz rozwoju Uczelni również jej absolwentów. Dość wspomnieć, że dziś w Akademii pracuje ok. piętnastu absolwen-tek pierwszych roczników, zarówno jako pracow-nicy naukowcy, dydaktyczni, jak i administracyjni.

ks. prof. Władysław Kubik SJ; fot. archiwum AIK 2010 rok

Siedem z nich to absolwentki pierwszego rocz-nika 1990/91, w tym pisząca te słowa. Ks. prof. Władysław Kubik SJ został pierwszym Rektorem Uczelni, otwierając tym samym poczet rektorów naszej Akademii.

Charakterystycznym rysem działalności ks. prof. Władysława Kubika SJ jako twórcy naszej Uczelni było budowanie rodzinnej atmosfery. Ta atmos-fera stała się już legendarna. Kiedy absolwentów pytano, jak wspominają swoje studia, zawsze na pierwszym miejscu pojawiała się właśnie ta rodzin-na atmosfera. Dostrzegali to również pracownicy. Ojciec Władysław potrafił tworzyć i celebrować wspólnotę. Pomagała mu w tym niewątpliwie jego ogromna otwartość na ludzi, życzliwość i gościność. Zawsze na różnego rodzaju spotkaniach – czy to ze studentami, czy pracownikami – musiała być kawa i ciastko. To sprawiało, że oprócz podejmo-wania spraw zawodowych mogliśmy się poznawać prywatnie, tworzyć więzi, lepiej rozumieć. Wspól-ne ogniska na Przegorzałach czy inne spotkania szkoleniowe, integracyjne czyniły z nas wspólnotę ludzi zaangażowanych w jedno dzieło.

Dziś, skończywszy 90 lat ciekawego i twórcze-go życia, ks. Władysław Kubik SJ nadal jest aktyw-ny, pracuje nad doskonaleniem podręczników do nauczania religii, a także jako wicepostulator (od 2007 r.) procesu beatyfikacyjnego Rozalii Celakówny.

Plurimos annos AMDG, Ojciec Władysławie!

Mój Profesor – ks. Stanisław Ziemiański SJ

ks. dr hab. Stanisław **Cieślak** SJ, prof. AIK – Pracownik naukowo-dydaktyczny w Instytucie Kulturoznawstwa AIK

Panuje opinia, że czasy ludzi renesansu, którzy posiadali wiedzę z różnych obszarów nauki i zabierali głos w różnorodnych sprawach, bezpowrotnie minęły. To prawda, gdyż jesteśmy świadkami niebywałego rozwoju specjalistycznych gałęzi nauki i coraz trudniej nam przychodzi nie tylko śledzenie, ale także przyswajanie sobie całości jej zdobyczy i osiągnięć. Obecnie człowiek odkrywa to, co jeszcze nie tak dawno wydawało się być poza zasięgiem jego zdolności i możliwości. Był już na księżycu, a teraz planuje stały pobyt na Marsie.

Jednakże nie brak ludzi, którzy mimo upływu lat nie przestają być twórczy, dalej rozwijają swoje naukowe pasje i zainteresowania, wciąż pogłębiają wiedzę ze swojej specjalności oraz jednocześnie są otwarci na świat i zapoznają się z najnowszymi osiągnięciami z różnych obszarów nauki i wiedzy. Jedną z takich osób jest ks. prof. Stanisław Ziemiański SJ, emerytowany pracownik

ks. prof. Stanisław Ziemiański; fot. archiwum AIK 2012 rok

naukowo-badawczy Wydziału Filozoficznego Towarzystwa Jezusowego w Krakowie (obecnie Akademia Ignatianum w Krakowie), na którym od 1963 roku wykładał teologię naturalną, metafizykę, kosmologię, historię filozofii średniowiecznej.

Nielatwo powiedzieć, czego nie wie i na czym się nie zna ks. prof. Stanisław Ziemiański SJ. Ukończył studia z filozofii i teologii, które doprowadziły go do kapłaństwa. Posiada znajomość języków klasycznych: greki i łaciny. Ostatnio z języka łacińskiego tłumaczy na język polski m.in. obszerną korespondencję ks. Piotra Skargi SJ. Zna również języki współczesne: niemiecki, włoski, francuski i angielski. W roku akademickim 1984/1985 prowadził wykłady z filozofii Boga w Le Moyene College w Syracuse (NY). Wykładał także filozofię w Bratysławie na Słowacji na Wydziale Teologicznym, należącym do Uniwersytetu w Trnawie. Uczestniczył w wielu konferencjach i spotkaniach naukowych.

Przyszedł na świat 7 września 1931 r. w rodzinie wiejskich grajków i od wczesnych lat oczarowany jest muzyką. Podczas moich studiów filozoficznych uczył nas kleryków śpiewu kościelnego. Od wielu lat

Wspomnienie kanonizacji Patrona Uczelni

Redakcja „Ignatianum”

12 marca 2021 r. o godz. 10:00, tradycyjnie w rocznicę kanonizacji św. Ignacego Loyoli, w Bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krakowie odbyła się uroczysta Msza Święta pod przewodnictwem Ojca Prowincjała ks. dr. Jarosława Paszyńskiego SJ.

Z racji pandemii i obowiązujących obostrzeń, w trosce o bezpieczeństwo naszej Społeczności akademickiej, uroczystość Święta Uczelni zaplanowana na ten dzień została przełożona na inny termin.

ks. prof. Stanisław Ziemiański; fot. archiwum AIK 2015 rok

komponuje pieśni kościelne, w czym pomaga mu fisharmonia, która jest w kaplicy kolegium. Gra też na skrzypcach. Jego dorobek muzyczny jest bogaty, można nim obdzielić wielu zawodowych kompozytorów. Jest autorem ponad 2400 oryginalnych i ponad 100 tłumaczeń tekstów pieśni oraz kompozytorem ponad 2400 melodii do nich, w większości zharmonizowanych na chór mieszany. Z tego repertuaru chętnie korzysta chór Corda Cordis, który od 2004 roku prowadzi. Jest autorem m.in. tekstu i melodii pieśni *Jeden chleb*, która należy do kanonu pieśni eucharystycznych i znajduje się w ogólnopolskim śpiewniku ks. Siedleckiego. Pisząc książkę o bł. Rupercie Mayerze SJ przetłumaczyłem jego modlitwę i chciałem, żeby ktoś sprawdził mój przekład. Wybór był oczywisty. Ks. prof. Stanisław Ziemiański SJ nie tylko spełnił moją prośbę, ale także niezwłocznie skomponował do niej muzykę i dodał do zbioru własnych kompozycji.

Ks. prof. Stanisław Ziemiański SJ jest otwarty na potrzeby innych i śpieszy im z pomocą. Mimo

licznych zajęć naukowych przez 30 lat pełnił posługę kapelana kilku klinik Akademii Medycznej przy ul. Kopernika w Krakowie. Nie stroni od prac porządkowych i chętnie je wykonuje m.in. w ogrodzie. Jest osobą skromną i w pierwszym kontakcie z trudem można w nim dostrzec człowieka renesansu.

Do tej pory, jak perypatetyk, lubi spacerować z książką w ręku po ogrodzie przylegającym do Uczelni. Jaka to książka? Trudno powiedzieć. Może z filozofii, biologii, fizyki, chemii, astronomii, teologii lub duchowości ignacjańskiej? Lubi słuchać śpiewu ptaków, które gnieźdzą się w budkach lęgowych. Nie ulega wątpliwości, że mimo swoich lat ks. prof. Stanisław Ziemiański SJ dalej otwarty jest na nowe rzeczy i nadal poszerza horyzonty wiedzy. Jest żywym przykładem permanentnej formacji. Można trafnie zastosować do niego słowa Cycerona: *Aptissima sunt arma senectutis artes* (Najskuteczniejszą bronią przeciw starości są zainteresowania umysłowe).

Prof. Paweł Taranczewski – Mistrz zarażający swoją pasją uczniów i prelegentów

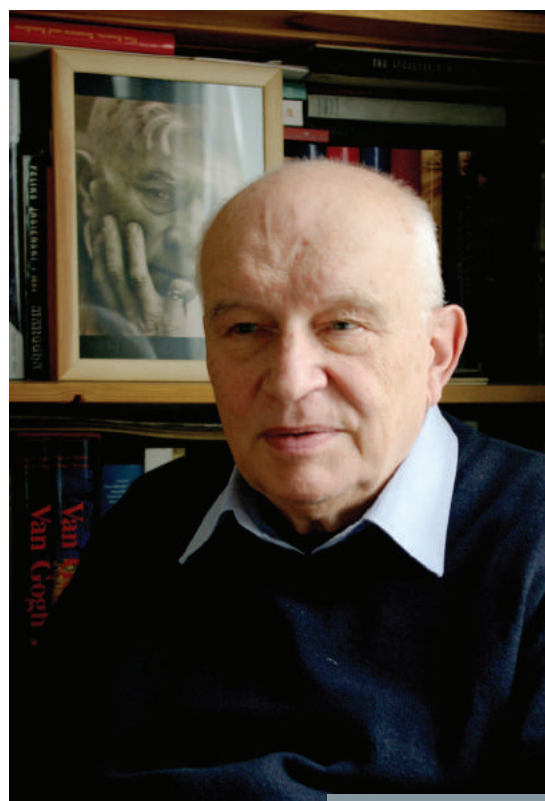
dr hab. Beata **Bigaj-Zwonek**, prof. AIK – Dyrektor
Instytutu Kulturoznawstwa AIK

Idę jakąś, no nie jakąś, całkiem konkretną drogą, która się zarysowała – również dzięki filozofii.

prof. Paweł Taranczewski, w rozmowie z Beatą Bigaj-Zwonek

Wysoka postać z włosami pobielonymi czasem, ostatnio z lekkim zarostem lub brodą, serdecznie witająca się z osobami mijanymi na korytarzach Ignatianum, to dobrze znany studentom i pracownikom AIK Profesor Paweł Taranczewski. Studenci kojarzą Profesora z ogromną wiedzą przekazywaną ze swadą w opowieściach wykładowych – biegnących nieraz od pierwotnego tematu ku niezwykłym meandrom doświadczeń sztuki i filozofii. Współpracownicy cenią jego szeroką wiedzę, zaangażowanie w działania naukowe i wyjątkową rzetelność, ale i sympatię, którą okazuje rozmówcom. Rozmawiając ze skromnym i zawsze życzliwie uśmiechniętym Profesorem można zagubić świadomość jego dorobku, tymczasem mamy okazję zetknąć się z osobowością dziś rzadko spotykaną – Mistrza zarażającego swoją pasją uczniów i prelegentów.

Z Profesorem Taranczewskim współpracujemy w Katedrze Estetyki i Wiedzy o Sztuce na Wydziale Filozoficznym AIK, przez lata to właśnie Profesor nią kierował. Pamiętam nasze pierwsze spotkanie, dla mnie niezwykle, jako iż niewiele wcześniej fragment książki prof. Pawła Taranczewskiego *O płaszczyźnie obrazu* pomógł mi w pracy habilitacyjnej podsumować kwestie wielopoziomowych wartości malarstwa. Znałam znaczenie tej książki dla plastyków, jej sława dodała stresu tamtej sytuacji, jednak okazało się, że Profesor wpisuje się w grono tych zadziwiających osób, które im więcej

Prof. dr hab. Paweł Taranczewski; fot. Beata Bigaj-Zwonek

osiągnęły – w sztuce czy nauce, tym są skromniejsi, uważniejsi na rozmówcę i bardziej wspierający.

Miałam kiedyś okazję dłużej rozmawiać z Profesorem podczas wywiadu, który m.in. dotyczył jego metod dydaktycznych. Profesor zaznaczał

wówczas, że wywodzą się one z relacji mistrz-uczeń w pracowni malarskiej. Mentor prowadzący pracownię ma tam ogromny wpływ na kształtowanie ucznia, na jego myślenie o sztuce i postawy wobec innych. Na relację mistrz-uczeń składają się różne elementy: rozmowy, podsuwanie informacji o ciekawych wydarzeniach, sprawiedliwa ocena i życzliwa krytyka. Sam Profesor w kontakcie ze studentem ustawia się zawsze w roli doradcy, pokazuje i kieruje, ale nie naciska. We wspomnianym wywiadzie stwierdził nawet, że stawia się poniżej swych uczniów. Nauka mistrza nie jest nauką słowa, tylko czynu. Drogowskazy wyznaczane są nienachalnie, przekazywane w radach, czasem w lekkich pchnięciach, w efekcie jednak pojawia się rodzaj pozytywnego zobowiązania do refleksji – bo jeśli ktoś z taką uwagą spogląda na czyjąś pracę, malarską lub naukową, czy można go zawieść? Zadziwiający są dowody uważności Profesora, jego zainteresowania wynikami uczniów. Kilka lat temu Profesor był recenzentem pracy dyplomowej studentki mojego seminarium, obrona zakończyła się pomyślnie, a po pewnym czasie Profesor zadzwonił by podzielić się informacją, że wrócił do tamtej pracy i czyta ją ot tak, dla przyjemności. Takie słowa są dowodem szacunku wobec czyjejś pasji i zainteresowania, również wobec tych, którzy są dopiero na początku własnej drogi badawczej.

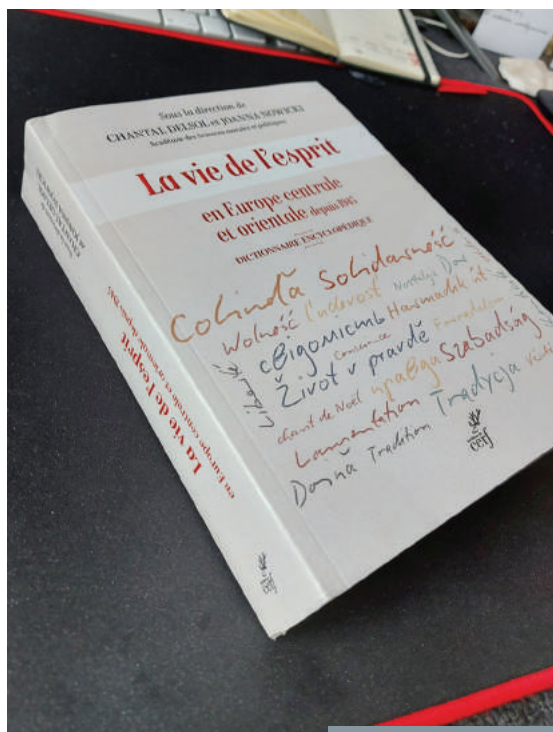
Wspominając tę niezwykle ciepłą stronę charakteru Profesora warto przypomnieć, że ujawnia ją osoba o bardzo bogatym dorobku. Życiorys naukowy i artystyczny prof. Pawła Taranczewskiego ma, nawet w możliwie lakonicznym zapisie, „kilka ładnych” stron. Na płaszczyźnie nauki zaznaczają się w nim liczne publikacje o kulturze, sztuce, estetyce. Znajdują się tu znaczące monografie i artykuły naukowe. Profesor jest autorem wielu tekstów poświęconych polskim twórcom – pisał o Oldze Boznańskiej, o Adamie Chmielowskim, o Józefie Chełmońskim, powszechnie cenione są jego teksty o Józefie Czapskim i Janie Cybisie. Współpracował pisarsko z prof. Władysławem Stróżewskim. Swoje artykuły, recenzje książek i wystaw oraz tłumaczenia z kilku języków publikował m.in. w „Kwartalniku Filozoficznym”, „Estetyce i Krytyce”, „Znaku”, „Twórczości”, „Tygodniku Powszechnym”, „Dekadzie Literackiej” i „Dzienniku Polskim”. Dla artystów duże znaczenie mają jego spisane wykłady o kompozycji, barwie, o elementarnych składowych obrazu.

Z kolei na dorobek artystyczny prof. Pawła Taranczewskiego składają się setki (a myślę, że nawet i tysiące) prac zarówno malarskich, jak

Paweł Taranczewski, "Stara jabłoń"; fot. Maciej Żywolewski

i rysunkowych. Miał szereg indywidualnych wystaw malarstwa i rysunku w kraju i za granicą, a jego prace znajdują się w znaczących zbiorach muzealnych (m.in. w Muzeum Narodowym w Krakowie, Muzeum ASP). Na temat jego twórczości wielokrotnie wypowiedali się znawcy, doceniając jej jakość i oryginalność oraz podkreślając znaczenie dorobku artysty dla sztuki polskiej i światowej. Od siebie dodam, że obrazy prof. Pawła Taranczewskiego malowane są z niezwykłą dbałością o odbiorcę, z szacunkiem, który niestety w dzisiejszym świecie sztuki zdarza się coraz rzadziej. Są to płótna wysmakowane, brzmiące harmonijnie, z uważnie dobranym kolorem i wystudiowaną formą. Równocześnie jego obrazy charakteryzują się tzw. „zadrą malarską”, która zatrzymuje przy płótnie i skłania do wejścia w dialog z twórcą. Dzieła te wyrastają z tradycji, ale idą dalej, wyróżniając się

La vie de l'esprit en Europe centrale et orientale (red. Ch. Delsol, J. Nowicki), w której ukazał się wpis biograficzny autorstwa Profesora.

indywidualnym językiem artystycznym. Co może mniej wiadome, są to też obrazy wykonane w bardzo różnych technikach i formatach – być może najbardziej znane to olejne i temperowe krajobrazy, jednak dorobek Profesora obejmuje również polichromie w kościołach, a także intymne, rysunkowe studia postaci i architektury.

Profesor jest aktywnym uczestnikiem wielu gremiów naukowych i artystycznych: w roku 2006 został wybrany członkiem VI. Wydziału Twórczości Artystycznej Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie, a w latach 2010–2015 był dyrektorem tegoż Wydziału. Jako znawca filozofii Romana Ingardena wciąż uczestniczy w seminariach mu poświęconych, a ostatnio wystąpił także w filmie dokumentalnym *(Jak istnieje Świat... rzecz o Romanie W. Ingardenie, reż. S. Koehler)*. Z kolei wiedza Profesora na temat życia i twórczości Józefa Czapskiego zaowocowała szerokim wpisem biograficznym w *La vie de l'esprit en Europe centrale et orientale*

(red. Ch. Delsol, J. Nowicki), której wydawcą jest francuska Académie des Sciences Morales et Politiques. Profesor był zresztą zaangażowany w działania organizacyjne niedawno otworzonego muzeum – Pawilonu Józefa Czapskiego w Krakowie, w którym co pewien czas spotyka się z miłośnikami sztuki i filozofii na seminariach poświęconych aktualnym wydarzeniom artystycznym i naukowym. Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie świętująca niedawno dwusetlecie zawdzięcza mu niezwykły zbiór opowieści o dydaktyce akademickiej oraz o wykładowcach budujących sławę akademii (seria *Wspominając akademię*). Te, tu tylko nielicznie wspomniane aktywności, zaowocowały uhonorowaniem prof. Pawła Taranczewskiego w 2018 roku „Złotym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, a w roku 2019 Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Znając prof. Pawła Taranczewskiego wiem, że może nawet ważniejsze niż oficjalne zaszczyty są dla niego spotkania z osobami, które chcą podzielić się autentyczną refleksją o sztuce lub nauce. W dzisiejszym świecie, w którym niejednokrotnie (czasem przede wszystkim) liczą się aspekty mierzalne finansowo, niecodzienne jest spotkać się, jak lubi Profesor, „po prostu”. Niezwykle jest również dostąpić zaszczytu oglądania jego obrazów podczas pracy nad nimi, a nawet, być zachęcanym, by szczerze opowiedzieć o wrażeniach.

Swoją otwartą na dialog postawą Profesor oddaje należny szacunek tradycji, w której spotkanie i rozmowa są wartością.

Trudny ubiegły rok spowodował przesunięcie okazji nie tylko do takich spotkań, ale również do tych, które mają szczególny charakter i szczególnie powód – jubileusz 80-lecia urodzin Profesora.

Teraz, kiedy powoli wracamy do bezpośrednich kontaktów, warto zabiegać o doświadczenie rozmowy z Mistrzem Pawłem, który nie tylko niezwykle dużo wie i potrafi, ale też chce z ogromną życzliwością dzielić się swoimi rozległymi doświadczeniami z innymi.

Prof. dr hab. Paweł Taranczewski urodził się 21 stycznia 1940 r. w Krakowie jako syn słynnego malarza Wacława Taranczewskiego. Paweł Taranczewski studiował malarstwo sztalugowe, malarstwo ścienne i grafikę na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom magisterski uzyskał w 1963 roku. W latach 1965–1966 studiował rzeźbę w pracowni Wandy Śleńdzińskiej, a następnie od 1967 roku studiował filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie był studentem profesora Władysława Stróżewskiego.

„Ad maiorem Dei gloriam”

mgr Tomasz **Konturek** – Prezes Zarządu Fundacji Ignatianum,
pracownik Biura Promocji

„W Chrystusie ujrzyć wszystko na nowo” to hasło rozpoczętego 20 maja 2021 roku w całej „Rodzinie Ignacjańskiej” światowego Roku Ignacjańskiego ogłoszonego przez naszego Ojca Generała Arturo Sosę Abascala SJ dla uczczenia: 500. rocznicy nawrócenia Ignacego Loyoli (20 maja 1521 r.) i 400. rocznicy jego kanonizacji (12 marca 1621 r.). Również dla nas – wspólnoty akademickiej, najbliższe miesiące, aż do 31 lipca 2022 roku, będą czasem radosnego świętowania, ale też okazją do jeszcze głębszego poznania i przypomnienia sobie spuścizny, którą pozostawił nam św. Ignacy Loyola – nasz patron.

Ojciec Generał w liście z 27 września 2019 roku zapowiadającym Rok Ignacjański napisał: „Pragnę, aby centrum naszego zainteresowania podczas tego Roku Ignacjańskiego stanowiło wezwanie do tego, żebyśmy – czerpiąc inspirację z osobistego doświadczenia Ignacego – pozwolili Panu Bogu dokonać naszego nawrócenia”. Nawiązując do Autobiografii św. Ignacego, Ojciec Generał zaznacza, że podczas pobytu Ignacego na zamku w Loyoli w latach 1521–1522 zarówno jego brat, jak i wszyscy pozostali domownicy rozpoznali po jego zewnętrznym zachowaniu przemianę, jaka dokonała się wewnątrz jego duszy i podejrzewali, że „zamierzał on dokonać wielkiej zmiany”. Generał jezuitów dodaje, że Ignacy opuszcza Loyolę i przebywając kilka miesięcy w Manresie niedaleko Barcelony zapytuje siebie: „Co to za nowe życie, które teraz rozpoczynamy?”, przyznając później, że „wszystkie rzeczy wydawały mu się nowe”. Jesteśmy wszyscy zaproszeni i niejako wezwani, aby nie tylko upamiętnić historyczne wydarzenia, ale przede wszystkim aby przemienić się duchowo, aby „W Chrystusie ujrzyć wszystko na nowo”.

Jako Wspólnota Akademii Ignatianum w Krakowie, Rok Ignacjański rozpoczęliśmy 30 maja 2021 roku w naszej Bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa. W trakcie uroczystej Eucharystii, której przewodniczył JM ks. prof. dr hab. Józef Bremer SJ, Rektor Ignatianum, dziękowaliśmy za życie św. Ignacego i prosiliśmy o owoce Roku Ignacjańskiego dla całej naszej społeczności akademickiej. W swojej homilii odnosząc się do odczytanej Liturgii Słowa i obchodzonej wtedy Uroczystości Trójcy Świętej, przypomniał o najważniejszej misji członków Towarzystwa Jezusowego: „Idźcie więc i nauczajcie

wszystkie narody [...], a ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt 28,19–20). To przesłanie Jezusa Chrystusa było i jest podstawowym nakazem misyjnym realizowanym przez Towarzystwo Jezusowe. Ten nakaz od czasów św. Ignacego był i jest realizowany ze świadomością, że Bóg w Trójcy Świętej jest obecny w świecie. W Ćwiczeniach duchownych (ĆD) św. Ignacy każe nam kontemplować prawdę o tym – jak się dosłownie wyraża – że „Trzy Osoby Boskie spoglądają na całą powierzchnię i obszar całego świata pełnego ludzi” (ĆD 102), świat pełen ludzi, nie gór, jezior i rzek”. Ks. prof. dr hab. Józef Bremer SJ mówił również o misji każdego chrześcijanina, aby iść do świata, w którym działa Bóg i spogląda na niego z miłością. „Jezusowi Chrystusowi i św. Ignacemu chodzi przede wszystkim o to wszystko, co stanowi świat relacji międzyludzkich, kultury i sztuki, instytucji

Eucharystia rozpoczynająca Rok Ignacjański, 30.05.2021; fot. Filip Bęben

„Na kilka już dni przed uroczystością, odkąd po całym mieście i okolicy barwne plakaty rozgłosiły porządek obchodów, czuć było wyraźnie, nie tylko ogólne napięcie ciekawości, ale żywe poruszenia serc. Od piątku 27 maja (1921 r.) zaczęli zjeżdżać się najdostojniejsi księża Biskupi i towarzyszący im kapłani; po mieście spotykałeś co chwila pielgrzymów, których miłość Bożego Serca przywiodła do Krakowa z najdalszych nawet stron Polski; koło nowego kościoła zbierały się raz po raz gromadki pobożnych, podziwiając zewnętrzne jego mury i czekając na otwarcie jego bram. Kościół jednak stał zamknięty i cichy, by otworzyć się dopiero temu Królowi chwały, który miał niebawem założyć w nim swe mieszkanie (...) „Były to długie i podniosłe ceremonie, które błogosławieniem i namaszczeniem rąk biskupich nadawały zimnym murom kościoła jakieś ciepłe tchnienie Bożego domu; powiemy tylko, że prześliczna była to chwila, kiedy po kończącej zewnętrznej konsekracji runęła do wnętrza świątyni ogromna fala ludu, czekającego dotąd na dworze. Po ustach wszystkich przeszedł szmer podziwu nad wspaniałością Bożego przybytku; puste dotąd mury jakby rozpromieniły się radością, że wszedł w nie żywy Kościół Chrystusowy, a Zbawiciel znad wielkiego ołtarza zdał się szerzej otwierać ramiona, by przygarnąć do nich całą Polskę. I w rzeczy samej znalazła się u stóp Jego cała Polska w osobie przedstawicieli wszystkich dzielnic. W tym tłumie bowiem, który głowa przy głowie wypełnił mury nowej świątyni, widziało się wiernych, czcicieli Bożego Serca ze wszystkich stron naszej ojczyzny”.

Fragment art. „W górę serca” z miesięcznika „Posłaniec Serca Jezusowego” z sierpnia 1921 roku, o uroczystości konsekracji świątyni.

naukowych i dydaktycznych, wychowania dzieci, o to, co się znajduje na styku człowieka z naturą i techniką” – dodał Rektor Ignatianum. W dalszej części swojego rozważania przywołał pokrótce najważniejsze wydarzenia z życia św. Ignacego Loyoli do jego nawrócenia. Przypomnił również o najważniejszych wydarzeniach z historii ówczesnej Europy. „Bardzo ważny jest ten kontekst wielowymiarowych zmian, które były tłem dla rodzącego się Towarzystwa Jezusowego. Określają go:

Bazylika Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krakowie; fot. P. Szałański

początek reformacji, opłynięcie globu ziemskiego, uznanie systemu heliocentrycznego, epidemie nawiedzające sporadycznie Europę, wojny religijne, skandaliczne zachowania niektórych ówczesnych papieży. Dzięki św. Ignacemu Kościół umocnił się w następnych stuleciach i wpływał na historię Europy i historię ówczesnego świata” – mówił. Odnosząc się do rozpoczynającego się Roku Ignacjańskiego pytał, co to oznacza dla nas, wspólnoty akademickiej. „Widzenie wszystkiego w Chrystusie, albo inaczej nawracanie się, to patrzeć na otaczającą nas rzeczywistość z perspektywy ignacjańskiej świadomości, że „Trzy Osoby Boskie spoglądają na całą powierzchnię i obszar całego świata pełnego ludzi”. (...) Nawrócenie to czerpanie z przeszłości, z opowieści o Ignacym, o dziejach Towarzystwa Jezusowego, ale równocześnie dostrzeganie, że ten sam Chrystus z czasów Ignacego jest obecny w naszym życiu, w naszym społeczeństwie. (...) Jednak nawrócenie to nie tylko patrzeć, lecz przede wszystkim podjęcie decyzji i właściwe działanie. We wspomnianej kontemplacji o Trójcy Świętej Ignacy pisze, że trzy Osoby Boskie: „*postanawiają w swej wieczności, że druga Osoba Boska stanie się człowiekiem*” (ĆD 102). Kończąc swoje rozważanie Rektor Ignatianum zachęcił, aby odpowiedzieć sobie na pytanie o naszą relację z Chrystusem i nasze nawrócenie: „*Co uczyniłem dla Jezusa? Co czynię? Co powinienem uczynić?*” (ĆD 53).

Ostatnie miesiące obfitowały w wydarzenia rocznicowe. Wraz z jezuitami świętowaliśmy 100.

rocznicę konsekracji naszej Bazyliki Najświętszego Serca Pana Jezusa – 29 maja 2021 roku. Przed stu laty, na uroczyste Te Deum pod przewodnictwem sufragana krakowskiego biskupa Anatola Nowaka, do ukończonego w niemal 12 lat kościoła przybyło wtedy 5 arcybiskupów, w tym 2 kardynałów, 19 biskupów oraz rzesze wiernych. Krakowska świątynia Najświętszego Serca Pana Jezusa powstała z potrzeby serca wielu wiernych. Znaczący udział w jej powstaniu mieli członkowie Apostolstwa Modlitwy, którzy hojnie wspierali jej budowę swoimi ofiarami. Uroczystościom jubileuszowym przewodniczył ks. bp Janusz Mastalski, biskup pomocniczy Archidiecezji Krakowskiej. W swoim rozważaniu skoncentrował się na znaczeniu słowa „świątynia” w nauczaniu Papieża Franciszka. Przypomniał o szacunku i czci dla tego miejsca. W dalszym rozważaniu Ksiądz Biskup zaprosił wiernych do duchowej wędrówki wraz z bł. Janem Bezymem SJ, poprzez ołtarze znajdujące się w świątyni. Zaczynając od ołtarza głównego, a dalej przez kolejne umiejscowione w kaplicach bocznych Matki Bożej, św. Józefa, św. Andrzeja Boboli, św. Stanisława Kostki, św. Alfonsa Rodrigueza, św. Ignacego. Kończąc zacytował słowa Benedykta XVI skierowane do jezuitów: „Niech ten eklezjalny charakter, tak specyficzny dla Towarzystwa Jezusowego, nadal będzie obecny w was, drodzy jezuito, i w waszej apostołskiej działalności. W ten sposób będziecie mogli wiernie wychodzić naprzeciw pilnym, aktualnym potrzebom Kościoła. Wśród nich, jak sądzę, ważne jest wskazać tradycyjne w Towarzystwie Jezusowym zaangażowanie na polu teologii i filozofii, jak też dialog ze współczesną kulturą”. W ostatnich słowach bp Mastalski zwrócił się bezpośrednio do Jezuitów: „Kochani Bracia, jesteście nam potrzebni, ze swoją mądrością, z przyłgnięciem do Serca Jezusowego, a nade wszystko z tym myśleniem, które przekracza dziś, bo jest patrzeniem na jutro”.

Drugim niezwykle ważnym wydarzeniem ostatnich miesięcy były zorganizowane 11 czerwca

Odnowienie Aktu poświęcenia Narodu Polskiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa; źródło: episkopat.pl

2021 roku z udziałem ponad 90 biskupów – członków Konferencji Episkopatu Polski, uroczystości 100. rocznicy poświęcenia Polski Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. W trakcie uroczystości odnowiono Akt poświęcenia Narodu Polskiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Hierarchowie Kościoła w Polsce gościli również w murach naszej Akademii.

Przed nami kolejne uroczyste tygodnie i miesiące. Dla całej społeczności uczelnianej szczególnie ważny będzie zbliżający się rok akademicki 2021/2022, w którym obchodzić będziemy 90-lecie powstania Wydziału Filozoficznego Towarzystwa Jezusowego (8 września 1932 roku), który dał początek Akademii Ignatianum w Krakowie. W trakcie przyszłorocznego Święta Uczelni (11 marca 2022 r.) uczymy 400. rocznicę kanonizacji św. Ignacego, 31 lipca przyszłego roku w liturgiczne wspomnienie św. Ignacego zakończymy obchody Roku Ignacjańskiego a 8 października 2022 roku zakończymy Jubileusz 90-lecia Ignatianum. W marcu 2022 roku gościć również będziemy na Ignatianum ikonę i relikwie św. Ignacego.

Wydarzenia ubiegłych miesięcy i perspektywa wspólnego świętowania Roku Ignacjańskiego i Roku Jubileuszowego Uczelni zachęcają nas do jeszcze większego zaangażowania się w nasze codzienne obowiązki zawodowe, pracę naukową i studiowanie. Wszystko to w duchu Ignacjańskiego *magis – więcej*. Zacytowana w tytule, łacińska dewiza Towarzystwa Jezusowego „*Na większą chwałę Bożą*” jest dla całej naszej wspólnoty akademickiej kierunkiem naszego działania na najbliższy rok akademicki, przeżywany w duchu radości i wdzięczności, ale też nawrócenia, do którego zachęca nas Ojciec Generał ogłaszając Rok Ignacjański.

Współczesna ikona św. Ignacego wykonana na Rok Ignacjański

ks. Zygfryd **Kot** SJ – autor ikony św. Ignacego,
Chrześcijańskie Stowarzyszenie Twórców Sztuki Sakralnej *Ecclesia*

„Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami” (J 1,14) W dogmacie Wcielenia Jezusa Chrystusa znajdujemy wytłumaczenie i argument na obecność sztuki obrazowania w świecie chrześcijańskim. Za pierwszą ikonę Tradycja Kościoła uważa ikonę oblicza Jezusa Chrystusa „nie ręką ludzką uczynioną”, zwaną też Mandylionem, Świętym Obliczem, Acheropietos. Wizerunek miał powstać w sposób cudowny poprzez odbicie twarzy Jezusa Chrystusa na chuście, którą Jezus Chrystus ofiarował królowi Abgarowi. Ten cudowny wizerunek stał się fundamentem kultu obrazu dwóch natur w jednej hipostazie¹.

„Ikona jest urzeczywistnieniem ludzkiego marzenia o stworzeniu obrazu – wizerunku. Jest zwieńczeniem wszelkich czystych wysiłków artystycznych, dążeń do utrwalenia i zachowania dla życia wszystkiego co wartościowe, a nade Wszystko, jak się zdaje, wyglądu ludzkiej twarzy, ludzkiego oblicza. A jest tak dlatego, że ikona, która daje początek wszelkim przedstawieniom jest ikoną Wcielenia Boga: „nie ręką ludzką uczyniony” wizerunek Chrystusa”². Powyższe słowa prawosławnego mnicha o. Grigorija Kruga w sposób całościowy dotyczą istoty fenomenu ikony. Ikona zawsze przedstawia osoby/osobę. Jest zawsze przedstawieniem, portretem osoby przebóstwionej. Zrodziła się z tajemnicy boskiego wcielenie i na niej się opiera. Odrzucenie możliwości przedstawiania Boga w ikonie prowadzi do odrzucenia realności Wcielenia, zatem i możliwości zjednoczenia się człowieka z Bogiem. Istotą ikony jest świadectwo o Wcieleniu, na którym bazuje cała ekonomia zbawienia. Wcielenie Syna Bożego daje człowiekowi możliwość

uczestniczenia w boskim życiu, możliwość życia w Chrystusie i z Chrystusem. Kościół oddając kult świętym obrazom nie czci materii, ale Stwórcę materii, który poprzez nią dokonał dzieła zbawienia w Jezusie Chrystusie.

Zagłębiając się w powyższe argumenty dotyczące ikony, możemy powiedzieć z pełną odpowiedzialnością, że wszystkie ikony, to przedstawienia osoby Chrystusa. Każdy święty na nich przedstawiany jest obrazem, odbiciem, podobizną samego Jezusa. Święty Ignacy z Loyoli, założyciel zakonu Towarzystwa Jezusowego, poprzez swoje życie dał nam przykład realizacji drogi ewangelicznej – zjednoczenia człowieka z Bogiem. Szlak jego życia i powołania, droga realizacji cnót ewangelicznych, naśladowania Jezusa Chrystusa, stał się przykładem życia, wzorcem dążenia do świętości wielu pokoleń chrześcijan. On sam poprzez świętość swego życia na nowo odkrył, rozeznał, doświadczył zjednoczenia z osobą Jezusa.

Ikona powstała w pracowni św. Łukasza w Krakowie, działającej przy Chrześcijańskim Stowarzyszeniu Twórców Sztuki Sakralnej *Ecclesia*. Ikona ta chce unaocznić to, co niewidzialne za pomocą tego, co widzialne. Powstała ikona św. Ignacego wpisująca się w całą historię i tradycję sztuki chrześcijańskiej, obficie korzystając z jej owoców. Namalowana wg kanonów malarstwa bizantyjskiego, na desce lipowej, zagruntowanej i pozłoczonej, w technice temperowej, naturalnymi pigmentami. Ikonę zaprojektował i namalował o. Zygfryd Kot SJ. Gałą kompozycja bazuje na świadectwie życia św. Ignacego zawartym w duchowości Ćwiczeń Duchownych i Konstytucji Towarzystwa Jezusowego. Postać świętego namalowana jest na trzech planach – perspektywach: **boska** – złote tło, symbol światła Ducha Św.; **duchowa** – sztandar ze znakiem krzyża nawiązujący do kontemplacji o dwóch sztandarach z książeczki Ćwiczeń

¹ Por. Ojciec Grigorij Krug, *Mysli o ikonie*, Białystok 1991, s. 81.

² Ibidem, s. 13.

Duchownych; **historyczna** – postać ubrana w strój kapłana z epoki XVI w. Oblicze świętego nawiązuje w swym stylu i formie do oblicza Pantokratora, jednej z najstarszych ikon z tym przedstawieniem znajdującym się w synajskim klasztorze św. Katarzyny.

Współczesny malarz ikon archimandryta Zenon (Teodor) pisze: „Ikonografia to służba kościelna, a nie twórczość w takim sensie, w jaki pojmują ją świeccy artyści. (...) Jakkolwiek istnieją kościelne kanony ikonograficzne, które żaden ikonografik nie miał ani władzy, ani potrzeby, aby je łamać. Ikonografia nie dopuszcza do siebie żadnej samowoli, w dziedzinie wiary, bowiem są prawdy, które nie podlegają zmianom”³.

Poniżej opis symboliki ikony św. Ignacego.

Światło na ikonie. Ikona jest malowana światłem. „Ja Jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia” (J 8,12) Paul Evdokimov napisał: „na ikonach nigdy nie ma źródła światła, ponieważ światło stanowi ich temat, nikt nie oświetla słońca”⁴. Dlatego na ikonie nie potrzeba zewnętrznego światła. Jest jakby lustrem, które odbija światłość Boga. Złote tło ikony emanuje światłem odbitym, który oświetla oblicze modlącego się przed nią chrześcijanina. Nimby wokół oblicza świętego wskazują na doskonałość, boską energię, łaski Ducha Świętego, które spływają ze świętego wizerunku na modlącego się przed nią wierzącego. Tak jak w Starym Testamencie jaśniała twarz Mojżesza, gdy schodził z góry Synaj, tak lśni oblicze świętego na ikonie⁵. Również w Nowym Testamencie znajdujemy słowa ewangelisty Mateusza: „Wtedy sprawiedliwi jaśnieć będą jak słońce w królestwie Ojca swego” (Mt 13,43). Światło jest życiem ikony, zastąpienie go realistycznym światłocieniem powoduje utratę jej pierwotnej życiodajnej łaski.

Oblicze na ikonie. Ikony ze swojej natury i powołania ukazują tylko i wyłącznie świat przebóstwiony. Oblicza na ikonach są jakby pozbawione życia, ascetyczne, surowe i bez emocji. Mają wskazywać na piękno duchowe, a nie na piękno przemijające, cielesne. Nie znajdziemy na nich bólu i cierpienia, smutku i radości, ale powagę i dostojeństwo. Oblicze świętego Ignacego jest pełne dostojeństwa,

³ Zenon, archim., *Biesiady ikonopisca*, <http://nesusvet.narod.ru/ico/books/zinon1/zinon1.htm>.

⁴ P.Evdokimov, *Sztuka ikony. Teologia piękna*, tłum. M. Żurowska, W-wa 1999, s. 162.

⁵ Por. Wj 34, 29 nn.

Ikona św. Ignacego; fot. www.ecclesia.jezuici.pl

kontemplacji i łaski Bożej. Jest wpatrzony w nas, w każdego człowieka jako doskonały obraz Boga na ziemi. Pozostałe elementy oblicza które mogłyby wskazywać na emocje, cielesność są nieproporcjonalnie małe i uproszczone w swej formie. Jakby chciały nam powiedzieć, iż najważniejsze jest to duchowe. Oblicze na ikonie zbudowane jest wg doskonałych proporcji zaczerpniętych z antyku greckiego: na figurach geometrycznych: koło, trójkąt, kwadrat. Przykładem do namalowania oblicza świętego była ikona Pantokratora z synajskiego klasztoru św. Katarzyny.

Gesty i ruch na ikonie. Postać świętego na ikonie jest statyczna. W lewej dłoni trzyma księgę – księżeczkę Ćwiczeń Duchownych jako symbol daru i zarazem charakterystyka duchowości ignacjańskiej. Zaś prawa dłoń trzyma drzewiec z białą flagą z czerwonym krzyżem – symbol Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego, która jest ułożona w gest błogosławieństwa. Nawiązując jednocześnie do kontemplacji o dwóch sztandarach zawartej w rekolekcjach św. Ignacego. Postać jest zwrócona do nas frontalnie. Wewnętrzna harmonia świętego stanowi odbicie bezruchu Boskiego spokoju. Święty jest ubrany w sutannę koloru czarnego

przepasana pasem, okryty jest peleryną tak zwaną profesorską oraz biretem na głowie. Jest to typowy strój prostego księdza z czasów świętego Ignacego z elementami tradycji jezuickiej.

Napisy na ikonie. Każda ikona musi posiadać swoje imię. Dlatego w górnej części kompozycji ikony znajduje się podpis: *SANCTUS IGNATIUS DE LOYOLA* w języku łacińskim. Podpis na ikonie jest symbolicznym powiązaniem słowa i obrazu. Ikona staje się wizerunkiem tego, kto został na niej przedstawiony, sięgając do pierwowzoru – Jezusa Chrystusa i zarazem uczestniczy w jego łasce.

Kolory na ikonie. Kolorystyka ikony jest bardzo dynamiczna. Czerwień przeplata się z brązami i zieleniami. Chociaż każdy kolor na ikonie posiada swoją własną symbolikę, to raczej mamy do czynienia z kompozycją kolorów niż kolorami

w czystej postaci. To współbrzmienie kolorów nadaje symboliczne znaczenie ikonie. Święty Piotr powiedział: „Ich ozdobą niech będzie nie to, co zewnętrzne (...) ale wewnątrz serca człowieka o nienaruszalnym spokoju i łagodności ducha, który jest tak cenny wobec Boga” (1P 3,3–4). Stąd na ikonie nie chodzi o naturalizm, o piękno materialne, ale o piękno duchowe, nieprzemijające i wieczne. Kolor stanowi dopełnienie i jest objawieniem się boskiego światła.

Patrząc z przeszłości na teraźniejszość ikona tak naprawdę nie zna granic. Tak samo w liturgii zacierają się granice pomiędzy przeszłością, teraźniejszością i przyszłością. Dlatego ikona jest miejscem kontemplacji Boga twarzą w twarz, której człowiek dostąpi w życiu przyszłym.

Powyższy tekst ukazał się na stronie: www.ecclesia.jezuici.pl.

Symbolika ikony św. Ignacego Loyoli; fot. www.ecclesia.jezuici.pl

Nowa jednostka w AIK – Centrum Obsługi Studenta

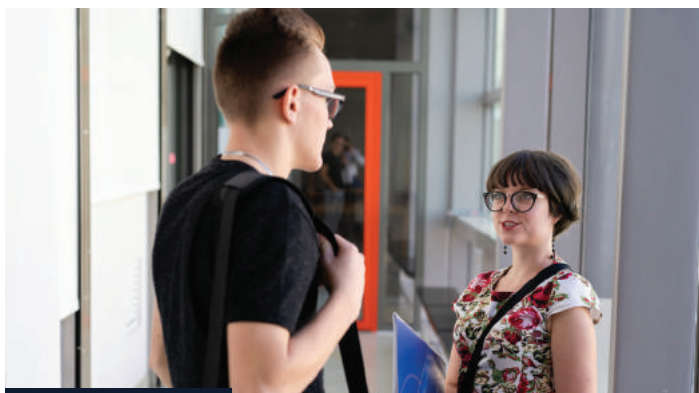
mgr Natalia **Karpierz** – Kierownik Centrum Obsługi Studenta

Od 1 marca 2021 r. w Akademii Ignatianum w Krakowie powstała nowa jednostka o nazwie Centrum Obsługi Studenta (COS).

COS od kwietnia br. przejął od sekretariatów Instytutów obsługę interesantów. Początki COS pokrywają się z udostępnieniem dla studentów i doktorantów nowych systemów informatycznych np. platformy USOSweb. Celem COS jest kompleksowa obsługa: od kandydata na studia do absolwenta wszystkich stopni studiów, doktorantów oraz uczestników studiów podyplomowych w AIK. Interesanci mogą dokonać wszelkie formalności związanych ze studium w jednym miejscu, bez konieczności kontaktu z różnymi jednostkami administracyjnymi Uczelni. COS jest także merytoryczną jednostką ds. rekrutacji kandydatów na studia oraz przyznawania wszelkich rodzajów świadczeń stypendialnych. COS przejęło również rolę rozliczania studentów z płatności wobec Uczelni (np. opłat za czesne oraz za powtarzanie przedmiotów).

Centralizacja obsługi na Akademii Ignatianum w Krakowie przyczyniła się do stworzenia miejsca w obszarze wirtualnym oraz stacjonarnym, gdzie interesant w jednym punkcie będzie zawsze mógł uzyskać pomoc, bez konieczności kontaktu z sekretariatami Instytutów lub innymi jednostkami Uczelni (np. z Międzywydziałowym Studium Języków Obcych, Działem Kadr, Kwesturą oraz Rektorem). Wymagało to od wszystkich pracowników Uczelni zmian organizacyjnych w funkcjonowaniu pozostałych jednostek administracyjnych Uczelni i wypracowanie nowych ram współpracy oraz procedur.

Zmiany te również przyczyniły się do trwającej obecnie modyfikacji strony internetowej www.ignatianum.edu.pl w celu ułatwienia dostępu do najważniejszych wiadomości. Wszelkie

Studenci Akademii Ignatianum w Krakowie; fot. Piotr Szałański

informacje, które dotyczą interesantów, znajdują się na podstronie COS dostępnej w górnym menu strony głównej. W jednym miejscu umieszczone zostały: wzory podań, programy studiów, harmonogramy sesji egzaminacyjnej, a ponadto informacje o procesie dyplomowania, opłatach, realizowanych lektoratach z języków obcych i wiele więcej. Strona jest na bieżąco aktualizowana i dostosowywana do potrzeb użytkowników.

Skład COS stanowi 7-osobowy zespół składający się z:

1. Kierownika: Natalia Karpierz;
2. Pracowników sekcji ds. rekrutacji i stypendiów:
 - Alicja Batuszczak
 - Magdalena Chrostek
 - Marta Kasprzyk.
3. Pracowników sekcji ds. obsługi:
 - Ewelina Kumor
 - Paulina Bednarek
 - Patrycja Ciempka.

Bezpośredni kontakt z Centrum Obsługi Studenta możliwy jest pod adresem e-mail: cos@ignatianum.edu.pl. Strona internetowa jednostki: www.ignatianum.edu.pl/centrum-obslugi-studenta

Strategia w roku pandemii

br. mgr Roman **Dolny** SJ – Dyrektor Biblioteki

Rozpoczynający się rok akademicki to dobra okazja do przedstawienia planów, pochwalenia się sukcesami oraz podsumowania lub oceny dotychczasowych działań. Punktem odniesienia dla nich pozostaje niezmiennie uczel-niana strategia.

W zakresie wdrożenia **systemu bibliotecznego** miniony rok akademicki upłynął pod znakiem melioracji danych. W tym kontekście nigdy dość podkreślenia roli współpracy bibliotek w ramach katalogu centralnego NUKAT. Dzięki współkatalogowaniu możemy nie tylko wykorzystywać efekty bieżącej pracy innych bibliotek, ale także wymieniać rekordy starszych publikacji na jakościowo lepsze zamienniki. Rozpoczęliśmy porządkowanie kartoteki haseł wzorcowych (KHW), nie tylko w oparciu o centralną KHW NUKAT, ale także wykorzystując międzynarodową kartotekę VIAF (Virtual International Authority File).

O sukcesie i efektywności tych prac świadczą liczby: końcem czerwca br. w lokalnym katalogu mamy ponad 180 tys. rekordów bibliograficznych pobranych z NUKAT (ok. 60% rek. w katalogu). Sukces zapewnia codzienna, wymagająca kompetencji i uważności, praca bibliotekarzy i bibliotekarek. Efektywność osiągamy we współpracy i pod okiem osób prowadzących podobne wdrożenia i melioracje danych w innych bibliotekach. Dbamy przy tej okazji o wdrożenie mechanizmów zapewniających stałą kontrolę jakości i automatyczne pozyskiwanie danych wytwarzanych przez współpracujące biblioteki.

Biblioteka AIK; fot. Piotr Szałański

Użytkownicy naszego katalogu zawsze cenili sobie możliwość wyszukiwania rozdziałów w pracach zbiorowych. Po zmianie systemu bibliotecznego jest ona nadal dostępna, choć realizowana w inny – standardowy, zgodny z normami bibliotecznymi – sposób. Każdy z rozdziałów to osobny opis znajdujący się w katalogu – aktualnie mamy ich ponad 250 tys. To kolejny obszar, który wymaga melioracji. Warto przy tej okazji zaznaczyć jedną z korzyści współpracy z NUKAT – końcem czerwca br. zasililiśmy nasz katalog opisami artykułów z czasopism (posiadanych w zbiorach). Dzięki temu – to prawie 50 tys. nowych rekordów! – znacząco wzrosła zawartość informacyjna katalogu.

Naszą ambicją – jako uczelnianej biblioteki – jest uzupełnienie katalogu centralnego o opisy wszystkich rozdziałów z prac zbiorowych opublikowanych w AIK. Tego typu działania bibliograficzne niosą szereg korzyści. Przede wszystkim przyczyniają się do wzrostu widoczności dorobku publikacyjnego instytucji oraz poszczególnych autorów. Są także okazją do realizacji projektów, np. finansowego przez MEiN programu Społeczna Odpowiedzialność Nauki.

W ograniczonym zakresie uczestniczymy w działaniach związanych z uruchomieniem **repozytorium** w ramach aktualnych projektów cyfryzacyjnych. Wydaje się, że planowana usługa będzie miała przede wszystkim charakter publicznego widoku dla publikacji rejestrowanych w ramach dorobku naukowego. Będzie zatem realizować fragment z przewidzianych dla repozytorium instytucjonalnego funkcjonalności. Realizacja tego scenariusza pozostawi otwartą kwestię wdrożenia repozytorium instytucjonalnego jako systemowego rozwiązania w zakresie zarządzania cyfrowym dorobkiem AIK.

Prace nad uruchomieniem **biblioteki cyfrowej** przesuwały się po raz kolejny. Coraz trudniej przekonywać jednak o przydatności platformy oferującej przede wszystkim cyfrowe odpowiedniki materiałów na potrzeby dydaktyki. W pandemicznym „zdalnym studiowaniu” zagościły bowiem kolejne metody przekazywania materiałów do zajęć. Platforma edukacyjna będąca w trakcie uruchamiania również oferuje podobną funkcjonalność do wymiany plików. Każde z takich rozwiązań przenosi ciężar organizowania dostępu do informacji na wykładowców, podczas gdy jest to podstawowe zadanie biblioteki uczelnianej. Warto przy tej okazji przypomnieć, że Biblioteka od lat realizuje usługę skanowania materiałów na potrzeby prowadzonych zajęć i udostępnia je w obrębie środowiska

MS Office365, do którego dostęp mają zarówno pracownicy, jak i studenci AIK.

Realizacja ostatniego z celów strategii – **działalność informacyjna i szkoleniowa** – postawiła przed nami nowe wyzwania. Przyczyny niezależne od nas – zapewnienie bezpiecznych warunków, lockdown w listopadzie – a następnie kształcenie zdalne uniemożliwiły prowadzenie szkoleń na miejscu. Na bieżąco jednak udzielaliśmy informacji elektronicznie oraz prowadziliśmy konsultacje i szkolenia przez MS Teams. Jednak nie ograniczyliśmy się tylko do dostępności zdalnej. Biblioteka była dostępna i otwarta także na miejscu, zapewniając możliwość korzystania z przestrzeni, usług i materiałów w reżimie sanitarnym. Oprócz społeczności AIK korzystali z niej również studenci i studentki innych krakowskich uczelni.

Biblioteka AIK; fot. Piotr Szałański

Porozumienie o współpracy na rzecz rozwoju forum gospodarczego w Krynicy-Zdroju

Województwo Małopolskie rozpoczęło długofalową współpracę z czterestoma małopolskimi uczelniami, wśród których znalazła się Akademia Ignatianum w Krakowie reprezentowana przez Pana dr. hab. Artura Wołkę, prof. AIK, Prorektora ds. Organizacji i Współpracy z Otoczeniem. Umożliwi ona podejmowanie wspólnych działań na rzecz rozwoju gospodarczego Małopolski i ułatwi realizację innowacyjnych projektów i kluczowych przedsięwzięć, m.in. forum gospodarczego w Krynicy-Zdroju.

Dr hab. Artur Wołek, prof. AIK Prorektor ds. Organizacji i Współpracy z Otoczeniem był sygnatariuszem Porozumienia ze strony Uczelni; fot. Biuro Prasowe UMWM / JS

– Porozumienie, które dzisiaj podpisaliśmy, jest początkiem bezprecedensowego przedsięwzięcia. Współpraca samorządu ze środowiskiem naukowym na szczeblu akademickim jest nie tylko szansą na pobudzenie aktywności gospodarczej w regionie i podniesienie jego konkurencyjności. To także kolejny krok w przygotowaniach do forum gospodarczego, które odbędzie się już we wrześniu w Krynicy-Zdroju – powiedział marszałek Witold Kozłowski.

Na mocy podpisanych porozumień, współpracę z Województwem Małopolskim rozpoczęły: Akademia Górniczo-Hutnicza im. St. Staszica w Krakowie, Akademia Ignatianum w Krakowie, Akademia Wychowania Fizycznego im. B. Czecha w Krakowie, Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Politechnika Krakowska im. T. Kościuszki, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II, Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej, Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, Podhalańska Państwowa Uczelnia Zawodowa w Nowym Targu, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Sączu, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Tarnowie i Małopolska Uczelnia Państwowa im. rotmistrza Witolda Pileckiego w Oświęcimiu.

W uroczystym spotkaniu, poza sygnatariuszami porozumienia, tj. rektorami uczelni i marszałkiem Witoldem Kozłowskim, uczestniczyli także: wice-marszałkowie Łukasz Smółka i Tomasz Urynowicz oraz Marta Malec-Lech i Iwona Gibas z zarządu województwa. Obecni byli również Jan Tadeusz Duda – przewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego oraz radni województwa: Kazimierz Barczyk, Marta Mordarska, Wojciech Kozak, Jacek Krupa i Wojciech Skruch.

– Jesteśmy w bardzo specyficznym miejscu historii i wyjątkowym czasie. Radykalnie zmienia się gospodarka – i to nie tylko z powodu pandemii. Digitalizacja, informatyzacja, rewolucja 4.0, transformacja energetyczna na nowo konstruuje porządek świata i ład gospodarczy. Zmieniają się relacje społeczne, przeobrazeniu ulega globalny układ mocarstw. Wylaniają się nowe reguły relacji społecznych. Dlatego bardzo potrzebujemy takiego miejsca, gdzie środowiska gospodarcze, intelektualne, polityczne naszego regionu spotykają się i rozmawiają o sprawach ważnych, które mają charakter strategiczny i dotyczą przyszłości regionu – podkreślił prof. Stanisław Mazur, rektor Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.

Porozumienia zakładają m.in. wspólne działania na rzecz rozwoju forum gospodarczego w Krynicy-Zdroju, w tym powołanie Rady Naukowej z udziałem przedstawicieli kluczowych uczelni wyższych. Dotyczą również ścisłej współpracy uczelni z samorządem wojewódzkim w zakresie organizacji wolontariatu podczas III Igrzysk Europejskich w 2023 r. – w tym stworzenia bazy studentów, którzy podejmą się pracy w charakterze wolontariuszy na tym wydarzeniu. Mówią także o współpracy związanej z przygotowaniem do Europejskiego Festiwalu Biegowego.

– Nawiązanie tak szerokiej współpracy stworzy warunki do wymiany bezcennych doświadczeń organizacyjnych i metodycznych. Jestem przekonany, że wzmocnienie więzi między sferą nauki i gospodarki wyzwoli efekt synergii, który przełoży się na przyspieszenie rozwoju całego województwa, zarówno na polu gospodarczym, jak i edukacyjnym. Wspólne działania przy realizacji innowacyjnych projektów i przedsięwzięć wpisują się także w Strategię Rozwoju Województwa „Małopolska 2030” – podkreślił marszałek Witold Kozłowski.

Powyższy tekst ukazał się na stronie:
www.malopolska.pl.

Sygnatariusze Porozumienia; fot. Biuro Prasowe UMWM / JS

Porozumienie o współpracy pomiędzy Uczelnią a Małopolską Wojewódzką Komendą OHP

dr Oksana **Bunkivska** – Koordynator projektu, Centrum Badawczo-Rozwojowe Innowacji Społecznych AIK

28 maja br. Akademia Ignatianum w Krakowie (AIK) gościła delegację z Wojewódzkiej Komendy Ochotniczych Hufców Pracy (OHP). Podczas spotkania zostało podpisane Porozumienie o współpracy pomiędzy naszą Uczelnią a Małopolską Wojewódzką Komendą OHP. W spotkaniu uczestniczyli Komendant Jan Hućko wraz z Zastępcą – Rafałem Kmakiem oraz Dyrektor Centrum Badawczo-Rozwojowego Innowacji Społecznych Akademii Ignatianum w Krakowie (CBRIS) – Stanisław Alwasiak i dr Bohdana Huriy – Koordynator projektu.

Podpisanie Porozumienia, fot. Rafał Kmak

Strony Porozumienia zadeklarowały wolę współpracy w realizacji nakreślonych celów i zadań. OHP wraz z Akademią Ignatianum w Krakowie planują wspólnie działać na rzecz podnoszenia kompetencji społecznych i kwalifikacji zawodowych młodzieży oraz rozwoju działalności wolontaryjnej. W kontekście tej współpracy

bardzo ważnymi elementami są wypracowanie odpowiednich warunków wymiany doświadczeń, animowanie i tworzenie sieci współpracy oraz promocji wspólnych działań. Obie strony wyraziły intencję do wspólnego pozyskiwania funduszy na realizację przedsięwzięć w obszarze edukacji, nauki formalnej oraz pozaformalnej. Osobami odpowiedzialnymi za współpracę są z ramienia Uczelni – Dyrektor CBRIS Stanisław

Alwasiak oraz ze strony Wojewódzkiej Komendy OHP – Rafał Kmak.

Akademia Ignatianum w Krakowie, w ramach zawartego porozumienia podejmie działania umożliwiające udział przez uczestników OHP w prelekcjach, prezentacjach, a także spotkaniach informacyjnych organizowanych na AIK. Zaplanowano m.in. przeprowadzenie zajęć dla młodzieży OHP przez kadrę dydaktyczną Akademii. W oparciu o dorobek naukowy pracowników AIK zostaną udzielone konsultacje na rzecz OHP w zakresie edukacji młodych ludzi. Studenci AIK będą mieli możliwość odbywania praktyk oraz staży w OHP.

Ochotnicze Hufce Pracy będą przyjmować studentów kierowanych przez Uczelnię na praktyki studenckie do swoich jednostek organizacyjnych. OHP będzie współpracować z Akademią zarówno w zakresie organizacji targów pracy, jak również czynnego włączenia się we wspólnie realizowane projekty wsparcia młodych ludzi oraz udzielania konsultacji na rzecz AIK w zakresie potrzeb edukacyjnych młodzieży.

Efekty współpracy już są widoczne. Uczelnia wspólnie z Małopolską Komendą OHP realizuje projekt „Wartościowy wolontariat – wartościowa przyszłość”. W ramach tej współpracy 8, 9 oraz 16 czerwca zespół Centrum Badawczo-Rozwojowe Innowacji Społecznych Akademii Ignatianum w Krakowie przeprowadził warsztaty z zakresu partycypacji społecznej dla młodzieży z placówek OHP w Krakowie i Nowym Sączu – nowych uczestników wyżej wymienionego projektu.

„A w środku trwa walka”, czyli o spotkaniach Rycerzy Ignacego

Michał **Szafran**, Kamil **Szybist** – członkowie grupy sportowej „Rycerze Ignacego”

Rycerze Ignacego to grupa sportowa podległa Wspólnocie Akademickiej Jezuitów. Zajęcia podzielone są na dwie części. W pierwszej z nich poprzez wspólną lekturę książki *Złota Nić* Louisa de Wohl'a poznajemy szerzej historię Ignacego Loyoli, średniowiecznego rycerza, który po duchowym nawróceniu założył zakon Jezuitów. Druga część zajęć skupia się na nauce podstawowych ruchów związanych z walką mieczem i tarczą, a także na samej walce. Spotkania Rycerzy Ignacego odbywają się w piątki o godzinie 20.15 na terenie Duszpasterstwa.

Jest piątkowy wieczór. Cały kompleks Akademii Ignatianum w Krakowie wydaje się być pogrążony w spokojnym, głębokim śnie. Wszeghogniająca cisza tylko potęguje dostojność Bazyliki Najświętszego Serca Pana Jezusa. Wprawny obserwator może jednak zauważyć, że w oknach nieopodal kaplicy duszpasterstwa tli się światło. Co jakiś czas zza otwartych okien dobiegają przytłumione uderzenia, które kompletnie zaburzają spokojną atmosferę panującą na zewnątrz.

A w środku trwa walka! Wrzawa, trzask, iskry padają z krzyżujących się ostrzy. Pampeluna! Czas jakby cofnął się o pięć wieków; huk dział, uderzenia

mieczy o tarcze – wojna! Ściera się każdy – w wojennej zawierusze nie ma miejsca na sojusze! Co chwile uderzają o siebie miecze szare i pomarańczowe; górują nad głowami po to tylko, by zaraz z powrotem spaść na przeciwnika.

Szare i pomarańczowe ostrza? Scena walki zmienia się, gdy tylko zwracasz uwagę na kolor mieczy. Czujesz się, jak gdyby rejon Nawarry zostały zastąpione przez La Manchę, bo wszyscy z uśmiechem tłuką się rurkami PCV oklejonymi taśmą – istny Narrenturm.

Między walczącymi przechadza się Kamil – prowadzący grupy Rycerzy Ignacego, a także członek

Spotkania Rycerzy Ignacego; fot. Weronika Szczytowska

Spotkania Rycerzy Ignacego; fot. Weronika Szczytowska

Spotkania Rycerzy Ignacego; fot. Weronika Szczytowska

„Sierotek” – polskiej drużyny rycerskiej. Swoim czujnym okiem wylapuje błędy, a następnie poprawia technikę walki swoich podopiecznych.

Jednak nie samą walką człowiek żyje – Rycerze biorą udział w innych, równie ciekawych zajęciach! W roku akademickim 2020/21 uczestnicy mieli okazję przekonać się w jaki sposób porusza się osoba niewidoma, polepszyć swoje poczucie rytmu i nauczyć się jak rozluźnić mięśnie swojego ciała z pomocą piłeczki tenisowej.

I Ty możesz stać się częścią tej tragicomicznej scenerii – drzwi **Rycerzy Ignacego**, grupy podległej **Wspólnocie Akademickiej Jezuitów** są otwarte dla wszystkich. Spotkania odbywają się w **piątkowe wieczory**. Niezależnie, czy interesujesz się historią, chcesz nauczyć się walczyć mieczem czy potraktujesz spotkanie jako rozluźnienie po ciężkim tygodniu nauki – przyjdź, a może to Ty zostaniesz przyszłym Ignacym, lub Joanną D'Arc!

Celestyna „Pierwsze minuty były dla mnie trochę nudne (jak to zwykle bywa z teorią), nauka trzymania miecza, tarczy, prawidłowy cios, obrona itp. Później jednak było to bardzo pomocne, bo rozpoczęła się prawdziwa bitwa. Walki i różnorodne pojedynki między sobą okazały się dla mnie wielką zabawą. Był to czas, w którym nie tylko poznałam nowe umiejętności, ale przede wszystkim był to czas integracji, z nieustannym uśmiechem na twarzy”.

Piotr „(...) mogłem zakosztować co oznaczała kiedyś walka na miecze i w jaki sposób wyglądała. Troszkę różni się ona jednak od moich wyobrażeń i seriali w telewizji”.

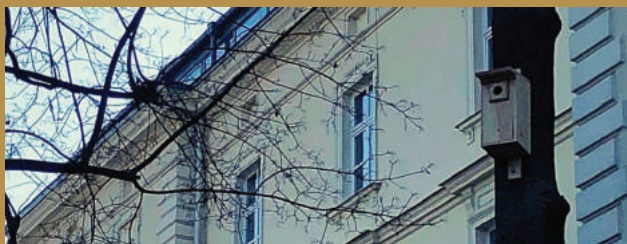
Ania „Jest to super zabawa i okazja do spróbowania czegoś nowego. Nie często zdarza się okoliczność wyzwania kogoś na pojedynek piankowym mieczem, a te zajęcia dają taką możliwość. Rycerze są dla mnie też formą radzenia sobie ze stresem po ciężkim tygodniu”.

Budki dla ptaków

Redakcja „Ignatianum”

Na terenie naszego kampusu pojawiło się 50 budek lęgowych dla ptaków. Projekt zrealizowała Fundacja Ignatianum.

Nie zwalniamy, pomagamy

mgr Tomasz **Konturek** – Pełnomocnik Rektora ds. Społecznych

Wspólnota Akademii Ignatianum w Krakowie, od wielu lat angażuje się w pomoc charytatywną. Chętnie odpowiadamy na apele o wsparcie konkretnych dzieł nie tylko w Polsce, ale i na świecie. Od 2017 roku wspieramy syryjskich uchodźców z Aleppo, między innymi poprzez program Caritas Polska, *Rodzina – Rodzinie*. Przekazaliśmy na ten cel prawie 30 tysięcy złotych. W 2021 roku w dalszym ciągu prowadzimy zbiórkę na ten cel poprzez Fundację Ignatianum. Wszystkich pracowników, studentów i przyjaciół Ignatianum zachęcamy do dalszego przekazywania darowizn na konto Fundacji Ignatianum 58 1750 0012 0000 0000 3880 7595 z dopiskiem Rodzina Rodzinie. Wcześniej poprzez jezuicką organizację Jesuit Refugee Service przekazaliśmy ponad 5 tysięcy na rzecz edukacji dzieci, uchodźców z Syrii.

Do 2020 roku Ignacjańskie Centrum Wolontariatu wraz z Fundacją Ignatianum prowadziło zbiórkę *Sypnij groszem*, na rzecz budowy świetlicy w Tomsku na Syberii. Łącznie przekazano ponad 1562 zł, zebrane w postaci 1,2,5 groszówek.

Przez lata nasi studenci zaangażowani byli w pomoc Polakom mieszkającym na Kresach poprzez ogólnopolską akcję charytatywną *Rodacy – Bohaterom*, koordynowaną w Małopolsce przez naszą Akademię, a zainicjowaną przez wrocławskie Stowarzyszenie Odra–Niemen.

Od 2018 roku Fundacja Ignatianum prowadzi ogólnopolską akcję charytatywną *Kredkobranie*. Podczas trzech ostatnich akcji zebrano łącznie 143 tysiące sztuk zestawów przyborów szkolnych, materiałów plastycznych i książek o łącznej wartości prawie 1 mln zł, która trafiła do prawie 3 tysięcy najmłodszego pokolenia Polaków mieszkających na Kresach. W akcję zaangażowało się łącznie ponad 420 szkół z całej Polski.

W czerwcu 2021 roku z inicjatywy Krakowskiego Banku Żywności nasza Akademia dołączyła do zbiórki żywności dla potrzebujących mieszkańców miasta. Mimo trwającej pandemii w sumie zebraliśmy 31 kg jedzenia o dłuższym terminie przydatności do spożycia.

RODZINA RODZINIE

Po tych danych widać, że nasza wspólnota akademicka ma wielkie serca i chcemy pomagać, tym którzy tej pomocy potrzebują. Zachęcamy do udziału w kolejnych akcjach.

DePresja Społeczeństwa – nowy projekt walki ze stresem

Seweryn **Stempak**, Emilia **Azierska** – członkowie zespołu projektowego

W obecnym świecie stres stał się codziennością. Nasze zdrowie psychiczne nieustannie wystawiane jest na próbę. Tempo życia, zabieganie, załatwianie kilku rzeczy na raz – wszystko to powoduje, że odczuwamy na swoich ramionach ciężar codzienności. Globalna pandemia, związana z ograniczeniem rozmów twarzą w twarz, z nieustannym lękiem o zdrowie i życie najbliższych, z paraliżem życia społecznego; dodatkowo spotęgowała istniejący już wcześniej problem.

Dane statystyczne pokazują, że w aspekcie zdrowia psychicznego realizuje się jeden z czarniejszych scenariuszy. 9 milionów Polaków zmagają się z zaburzeniami psychicznymi, a rocznie około 1,5 miliona z nich trafia do szpitali psychiatrycznych. Na świecie co 40 sekund ktoś podejmuje próbę samobójczą.

W odpowiedzi na powstały problem stworzyliśmy projekt „DePresja Społeczeństwa”. Nasza inicjatywa, realizowana w ramach projektu *Zwolnionych z Teorii*, ma na celu uświadamiać społeczeństwo w zakresie zdrowia psychicznego. Poprzez rzetelną psychoedukację staramy się przeciwdziałać marginalizowaniu kwestii chorób i zaburzeń psychicznych. Aktywnie prowadzimy kampanię w naszych mediach społecznościowych, umieszczając tam posty zawierające esencjonalną wiedzę z zakresu psychologii, psychoterapii i psychiatrii.

Fachową wiedzę staramy się przełożyć na język zrozumiały dla każdego tak, by stała się ona ogólnodostępna. Wyjaśniamy chociażby, jak objawiają się poszczególne zaburzenia psychiczne, a także wskazujemy techniki, które każdy z nas może zastosować na co dzień, by poprawić swoje samopoczucie. Pozostajemy we współpracy z psychologami i psychoterapeutami, którzy rozwiewają wątpliwości naszych odbiorców, bo nikt nie powinien być sam w obliczu problemu.

Tworzymy projekt dla Was i z Wami, dlatego zależy nam na Waszym poczuciu bezpieczeństwa i wsparcia z naszej strony. Projekt DePresja Społeczeństwa to przede wszystkim inicjatywa skierowana do młodzieży, gdyż często łatwiej i skuteczniej jest skontaktować się z osobą w podobnym wieku – z nami.

Mamy nadzieję, że dzięki naszym działaniom uda się wprowadzić zmiany w postrzeganiu zaburzeń psychicznych przez społeczeństwo oraz poszerzyć wiedzę w tym zakresie. Zrozumienie, że #GłowaTezChoruje, jest pierwszym i najważniejszym krokiem w pomaganiu sobie i innym.

Członkowie projektu: Emilia Azierska, Seweryn Stempak, Magdalena Woś, Weronika Janisz, Aleksandra Smoszna, Maria Dziadek, Julia Bajorek, Dominika Kręcina, Damian Papadopoulos.

Zapraszamy do obserwowania profilu DePresji Społeczeństwa na Facebooku i Instagramie, gdzie przeczytacie o wszystkich akcjach! Patronat nad projektem objęła nasza Uczelnia.

Przegląd aktywności Samorządu Studenckiego

Aleksandra **Iżykiewicz** – Przewodnicząca Samorządu Studenckiego AIK

Samorząd Studencki Akademii Ignatianum w Krakowie w roku akademickim 2020/2021 zrealizował wiele zaplanowanych wcześniej przedsięwzięć. Wszelkie działania i podejmowane wysiłki miały na celu przede wszystkim uatrakcyjnienie "pandemicznego" życia studentów.

W ciągu minionego roku akademickiego większość interakcji między społecznością akademicką przeniosła się do Internetu. Samorząd chcąc wyjść naprzeciw studentom oferował wiele internetowych konkursów, rozdań, losowań, w których można było wygrać atrakcyjne nagrody oraz bony podarunkowe.

O wszystkich inicjatywach studenci byli na bieżąco informowani na portalach społecznościowych Samorządu Studenckiego AIK. Działalność potwierdza wiele zdjęć studentów, przedstawiających ich ogromny wkład pracy oraz zaangażowanie w proponowane wydarzenia.

Samorząd kontynuował również współpracę z Fundacją DKMS organizując 2 akcje (zimową i wiosenną) rejestracji potencjalnych dawców komórek macierzystych. Współpracując z Wojskowym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Krakowie Samorząd regularnie koordynował akcję honorowego krwiodawstwa. Miniony rok akademicki pokazał nam, że studenci Akademii Ignatianum w Krakowie bardzo chętnie angażują się w charytatywne inicjatywy, odznaczając się tym samym prospołeczną postawą.

Pierwszy raz w historii Uczelni coroczny przegląd artystyczny ku czci św. Cecylii – Cecyliada odbył się w formie online. Studenci przysyłając swoje nagrania występów czy prace plastyczne mogli pochwalić się swoimi talentami oraz zdobyć bardzo atrakcyjne nagrody.

Serdecznie gratulujemy wszystkim tegorocznym laureatom:

1. miejsce: Monika Gąsienica Marcinowska;
2. miejsce: Oskar Lange;
3. miejsce: Rafał Łakomy.

Jury przyznało wyróżnienia następującym osobom: Katarzyna Fiedor, Natalia Styczeń, Katarzyna Rębisz, Katarzyna Nowak, Marta Krawczyk, Aleksandra Moskwa.

Laureaci konkursu Facebook: Katarzyna Nowak, Agnieszka Pater, Dagmara Kolenda, Gabriela Urbanik.

Nagrody za największe zaangażowanie podczas całego tygodnia Facebookowych konkursów trafiły do: Aleksandry Haras, Moniki Handzel, Moniki Zborowskiej.

Serdecznie zachęcamy do wzięcia udziału w naszych przedsięwzięciach, bo każdy tego typu kontakt w czasach pandemii jest na wagę złota!

Członkowie Samorządu Studenckiego AIK; fot. Piotr Szałański

Zarząd Samorządu Studenckiego pragnie w tym miejscu podziękować Władzom Uczelni, wykładowcom oraz innym pracownikom za okazaną pomoc, przychylność i wsparcie w realizacji podjętych inicjatyw w roku akademickim 2020/2021.

Serce Młodych – jezuicki program duszpasterski dla młodych

sch. Jan **Głąba** SJ – koordynator programu „Serce Młodych”, student AIK

W tym roku przeżywamy 100-lecie poświęcenia Polski Najświętszemu Sercu Jezusa. Centralne wydarzenia miały miejsce 11 czerwca. W tym dniu w naszej Bazylice został ponowiony uroczysty akt poświęcenia Narodu Polskiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa przy udziale Konferencji Episkopatu Polski.

Wśród wielu inicjatyw jakie zostały przygotowane przez jezuitów dla wiernych zorganizowany został także program duszpasterski dla najmłodszych, który nosi nazwę Serce Młodych.

Składał się on z 3 części: konkursów, muzyki i paneli online, które były odpowiedzią na dzień dziecka. Wszystkie informacje o programie i poszczególnych jego częściach są dostępne pod adresem: jezuici.pl/tematy/serce-mlodych i na facebookowym wydarzeniu o tej samej nazwie.

W ramach projektu muzycznego została przygotowana piosenka rap. Jej autorem jest szeroko

znany w kraju ksiądz – raper Jakub Bartczak z archidiecezji wrocławskiej. Przy udziale młodzieży jezuickiej z różnych ośrodków, a także przy wsparciu studentów z naszej Uczelni zrealizowany został do niej teledysk. W kadrach teledysku z łatwością dostrzeżemy kilka miejsc charakterystycznych dla Akademii Ignatianum – wejście boczne do gmachu Uczelni, Zofijówkę, czy trasę prowadzącą do budynku biblioteki. Piosenka miała premierę na portalu YouTube i w mediach jezuickich 1 czerwca. Na tę chwilę została wyświetlona 33 000 razy.

Na planie teledysku, fot. archiwum programu „Serce Młodych”

Zachęcamy czytelników czasopisma Ignatianum do odsłuchania i obejrzenia tej muzycznej produkcji, a wszystkim, którzy zaangażowali się w jej powstanie bardzo dziękujemy!

Staż zawodowy, dlaczego warto?

W terminie 25.02.–21.05.2021 realizowana była kolejna edycja programu staży dla studentów, w której wzięły udział 43 osoby. Program płatnych staży zawodowych realizowany jest na naszej Uczelni w ramach projektu POWR.03.05.00-00-ZR10/18 Program wzmocnienia potencjału dydaktycznego Uczelni na rzecz rozwoju regionalnego. Poniżej prezentujemy opinie uczestników tej edycji.

„Miałam okazję odbyć staż w Niepublicznej Specjalistycznej Poradni Wczesnego Wspomagania PSONI w Rzeszowie w marcu 2021. W czasie stażu miałam możliwość, by przyjrzeć się w jaki sposób prowadzona jest terapia z dziećmi z różnymi trudnościami. Zapoznałam się z wieloma pomocami terapeutycznymi, widziałam w jaki sposób prowadzi się wywiad z rodzicami oraz mogłam się nauczyć, jak tworzyć dokumentację psychologiczną. Jestem bardzo zadowolona z tej możliwości zweryfikowania wiedzy teoretycznej w praktyce oraz skonfrontowania z rzeczywistością własnych przekonań, dotyczących pracy psychologa z dziećmi. Był to dla mnie bardzo ubogacający czas i uważam, że nauczyłam się naprawdę wiele. Bardzo polecam Poradnię Wczesnego Wspomagania jako miejsce stażu ze względu na profesjonalne podejście, otwartość i chęć przekazywania wiedzy stażystom”.

Justyna Sarna

„Będąc już po odbyciu stażu, chciałam wyrazić ogromne zadowolenie z uczestnictwa w tym programie. Ostatnie lata studiów to szczególnie czas, kiedy studenci powinni już wchodzić na rynek pracy i tym samym zdobywać pierwsze doświadczenie w zawodzie, do którego wykonywania się kształcą. Staż był takim czasem, który umożliwił weryfikację dotychczas zdobytej wiedzy teoretycznej w praktyce.

W sposób szczególny w przypadku kierunku, jakim jest psychologia, staż dał możliwość kontaktu z drugim człowiekiem, potencjalnym pacjentem, co było największą wartością, jaką przyniósł mi staż. Dodatkowo był okazją do zarobienia pieniędzy, już wykonując te czynności, z którymi wiążemy naszą przyszłość zawodową.

Z całego serca polecam innym studentom wzięcie udziału w płatnych stażach, dzięki którym można sprawdzić siebie w kontekście posiadanej wiedzy, zdobyć doświadczenie, pewność siebie, a przy tym zarobić pieniądze.

Ze strony uczelni wszystko funkcjonuje na wysokim poziomie, wszystkie formalności sprawnie i szybko zostają załatwiane, na każdym etapie wszystko było jasno i klarownie przedstawione.

Bardzo dziękuję za możliwość wzięcia udziału w stażu i polecam każdemu studentowi, który ma możliwość skorzystania z takiej okazji!”

Aleksandra Lewandowska

„Staż był dla mnie bezcennym doświadczeniem, które umożliwiło mi wdrożenie się w przyszły zawód dziennikarza. Atmosfera bardzo miła, obowiązki jak i poświęcony czas – przyjemny i inspirujący. Jestem bardzo zadowolona z programu stażowego, jak i ze Stowarzyszenia, dla którego pracowałam i z pewnością polecam takie rozwiązanie wszystkim studentom!”

Diana Łętocha

„Jestem bardzo zadowolona ze stażu. Nabyłam przydatną wiedzę na temat WordPress'a (co było dla mnie czymś nowym) w zakresie SEO. Podczas zajęć na Uczelni nie mieliśmy możliwości pracy w tym panelu zarządzania stroną.

Warto wspomnieć także o pomocy ze strony opiekunów oraz szefów działu. Miałam wiele pytań i zawsze otrzymywałam odpowiedzi”.

Anna Rasińska

„Zgłaszając się do wzięcia udziału w płatnym programie stażowym zależało mi przede wszystkim na realizacji go w miejscu związanym z moją specjalizacją, to jest psychologią kliniczną. Niestety, z powodu pandemii staż w szpitalu psychiatrycznym czy poradni psychologicznej okazał się niemożliwy na tamten moment. Alternatywą okazały się placówki polecane przez uczelnię, wśród których między innymi znalazła się Placówka Opiekuńczo – Wychowawcza przy ul. św. Gertrudy.

Studenci AIK; fot. Piotr Szałański

Staż w tym miejscu, choć ze względu na jego specyfikę, nie należał do najłatwiejszych, to bardzo wiele mnie nauczył i pozwolił zdać sobie sprawę, że praca z dziećmi, do której średnio byłam przekonana, może być dla mnie ciekawa i bardzo wartościowa. Wychowawcy oraz Psycholog, pracujący w Placówce przez cały okres trwania mojego stażu bardzo mnie wspierali, okazywali zrozumienie i stopniowo, mądrze wprowadzali w proces pracy z dziećmi i młodzieżą. Choć na początku odczuwałam pewne trudności, to zdecydowanie polecam staż w tym miejscu. Jest przede wszystkim szansą na olbrzymi rozwój samego siebie, poznanie siebie, ale również w dużej mierze na pomoc podopiecznym placówki, która w każdej ilości jest im bardzo potrzebna. Dzięki pracy z dziećmi i młodzieżą w tej placówce nauczyłam się przede wszystkim jak ważne jest indywidualne i pełne

uwagi podejście psychologa do pracy z każdym pacjentem. Podopieczni nauczyli mnie także jak doceniać małe-wielkie rzeczy w życiu, o czym dorośli często zapominają”.

Justyna Czort

„Z pełnym przekonaniem polecam staż w firmie HR Creator. Podczas jego trwania nabyłam wiele praktycznych umiejętności, które z pewnością zaprocentuję w mojej przyszłej pracy zawodowej. Pani Gosia, będąca opiekunem stażu, to niezwykle wyrozumiała i otwarta osoba, od której można się bardzo wiele nauczyć. Krótko mówiąc – nie ma się nawet nad czym zastanawiać! Jeśli chcesz zdobyć swoje pierwsze doświadczenie w tej branży, HR Creator to idealne rozwiązanie”.

Ewa Rodzoń

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Filozoficzno-muzyczne przesłanie studentów AIK

Redakcja „Ignatianum”

Utwór „Cogito” został stworzony przez studentów filozofii Akademii Ignatianum w Krakowie na prośbę ks. dr. Jacka Poznańskiego SJ, Dyrektora Instytutu Filozofii AIK. Jego celem było przede wszystkim zachęcenie młodych ludzi do studiowania filozofii w Akademii Ignatianum w Krakowie.

Tekst został napisany przez wokalistów utworu (Magdalenę Niezgodę oraz sch. Tomasza Mazgaja SJ), muzykę skomponował Rafał Łakomy, a wszystkimi kwestiami organizacyjnymi zajęła się Karolina Nazimek. Teledysk został nagrany w murach Uczelni oraz biblioteki AIK przez Jakuba Zasadzkiego, studenta Akademii WSB.

Tekst zawiera w sobie zarówno części historii filozofii, jak i pobudza do refleksji, która jest podstawą na tymże kierunku. Autorom bardzo zależało na zachowaniu estetyki w połączeniu różnych gatunków muzycznych. Jak sami mówią, wielkim wyzwaniem było dla nich połączenie filozofii z muzyką. – Skupiliśmy się na tym co nas interesuje oraz na tym co jest dla nas ważne, by utwór, mimo tego, że amatorski, był w pełni wiarygodny i w pełni nasz – podkreślają.

Teledysk można zobaczyć na kanale YouTube AIK.

Wymiana akademicka w czasach pandemii

Nikola **Broda**, mgr Mikołaj **Murkociński**
– Biuro Współpracy Międzynarodowej AIK

Akademia Ignatianum w Krakowie od wielu lat uczestniczy w programie Erasmus+. Jest to unijna inicjatywa wspierająca kształcenie, szkolenie młodzieży, kadry akademickiej i szkolnej w Europie. Celem programu Erasmus+ jest zapewnienie osobom uczącym się i pracownikom Uczelni możliwości zdobycia nowych umiejętności oraz rozwoju osobistego, społeczno-edukacyjnego i zawodowego poprzez studia, szkolenie, prowadzenie zajęć lub praktykę za granicą.

Podobnie jak na innych uczelniach, na AIK program wymiany w ramach Erasmus+ nadzorowany jest przez Biuro Współpracy Międzynarodowej. Do najważniejszych zadań Biura należy nie tylko koordynacja międzynarodowej mobilności studentów i pracowników chcących skorzystać z Erasmusa, ale także rozwój współpracy z innymi uczelniami na świecie w celu rozszerzenia oferty wyjazdów oraz umożliwienia przyjazdu na AIK studentom z innych krajów – nie tylko z UE.

W wymagającym okresie spowodowanym sytuacją epidemiczną i pomimo ograniczeń w podróżach międzynarodowych, program Erasmus+ nie został wstrzymany, choć skala wymiany akademickiej znacznie spadła. W ciągu roku akademickiego 2020/2021 udało się uniknąć zawieszenia wyjazdów studentów i pracowników AIK do państw programu. W sumie 28 osób uczących się na naszej Uczelni skorzystało z możliwości studiowania lub odbycia praktyk za granicą. Jednocześnie AIK

Wspomnienia z wyjazdu w ramach programu Erasmus+;
fot. archiwum prywatne uczestnika programu

Na planie teledysku; fot. Karolina Nazimek

Wspomnienia z wyjazdu w ramach programu Erasmus+;
 fot. archiwum prywatne uczestnika programu

nadal przyjmowało studentów zagranicznych (24 osoby w roku akademickim 2020/2021).

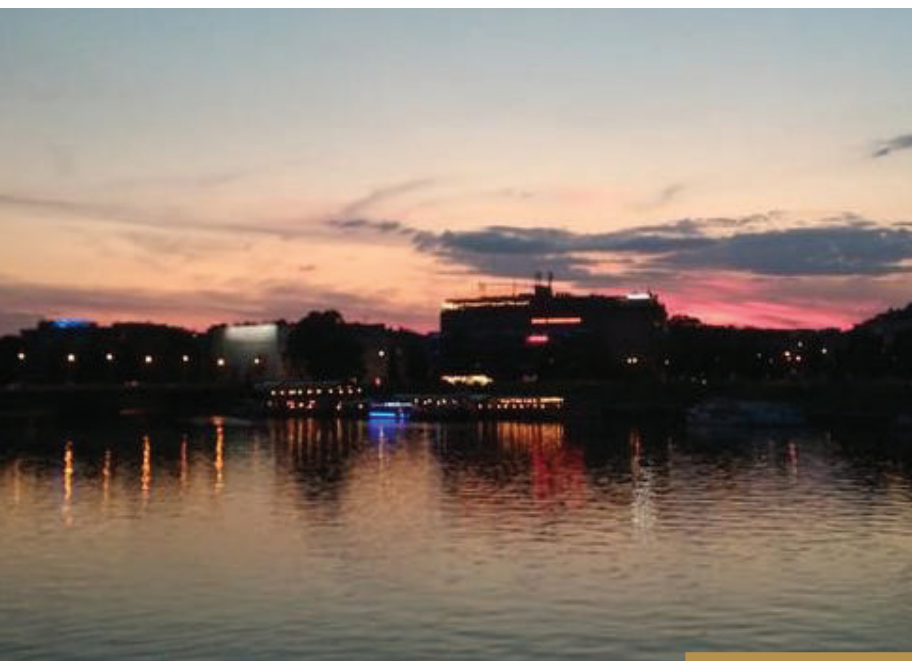
W lutym 2021 roku Akademia Ignatianum w Krakowie miała zaszczyt gościć studentów z różnych państw europejskich. Po przyjeździe studentów Biuro Współpracy Międzynarodowej

zorganizowało Welcome Days, w trakcie których studenci zagraniczni mogli poznać naszą Uczelnię i zintegrować się. Mogli oni także poznać podstawowe informacje o Polsce i Krakowie, a także uzyskać wskazówki dotyczące strony formalnej ich pobytu. W związku z zaistniałą sytuacją epidemiczną, integracja i kontakt były utrudnione, wszelka komunikacja musiała odbywać się online. W tym roku Biuro Współpracy Międzynarodowej zmuszone było również zrezygnować z organizacji tradycyjnego już wyjazdu w góry studentów Erasmusa oraz gry miejskiej, odbywającej się zwykle w czerwcu.

Nie oznacza to jednak, że studenci programu Erasmus nie mieli możliwości poznania naszego kraju. Kateryna, jedna z uczestniczek Erasmusa na naszej Uczelni, podzieliła się zdjęciami z prywatnej galerii, które idealnie obrazują pobyt w Polsce, pomimo wyjątkowego czasu, w jakim uczestnicy zawitali do Krakowa: ograniczenia w spotkaniach, zamknięcie muzeów i zakaz przebywania w lokalach. Wraz ze stopniowym znoszeniem obostrzeń również wzrastały możliwości spotkań i atrakcji, na które decydowali się uczestnicy.

Program Erasmus+ na lata 2014–2020 zostanie zastąpiony programem 2021–2027. W ramach nowej edycji do dyspozycji znajdzie się **ponad 26,2 mld euro** na wsparcie mobilności i współpracy. Dzięki zwiększonemu budżetowi Erasmus+ będzie bardziej sprzyjał integracji społecznej, stanie się bardziej cyfrowy i będzie kładł nacisk na ekologię. Obejmie on również DiscoverEU, który oferuje 18-latkom możliwość uzyskania europejskiego biletu kolejowego na podróż, co ma otworzyć przed nimi możliwość poznawania nowych kultur i spotkania z innymi Europejczykami.

Zachęcamy studentów i pracowników AIK do uczestnictwa w kolejnych edycjach programu, który oferuje możliwość edukacji za granicą i odbywania praktyk. Takie doświadczenie uczy samodzielności i radzenia sobie w nowym miejscu. Pozwala na poznanie innych kultur i społeczeństw z innej perspektywy. Ponadto umożliwia ono umacnianie kompetencji językowych poprzez stały kontakt i konieczność posługiwania się językiem angielskim oraz innymi językami w życiu codziennym. Wreszcie Erasmus+ to nabycie nowych doświadczeń, umiejętności i... nowe znajomości oraz niezapomniane przeżycia. Jak mówi przysłowie, „podróże kształcą”. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby poznawać świat!

Wspomnienia z wyjazdu w ramach programu Erasmus+;
 fot. archiwum prywatne uczestnika programu

Zadbaj o swoją przyszłość z Akademickim Biurem Karier

Akademickie Biuro Karier AIK

Akademickie Biuro Karier jest jednostką międzywydziałową działającą na rzecz aktywizacji zawodowej studentów i absolwentów Akademii Ignatianum w Krakowie. Zostało stworzone, aby pomóc studentom i absolwentom naszej Uczelni w wyborze drogi rozwoju zawodowego oraz ułatwić znalezienie zatrudnienia odpowiadającego ich aspiracjom i kwalifikacjom.

ABK AIK jest również członkiem ogólnopolskiej Komisji ds. Akademickich Biur Karier przy Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP).

Celem ABK jest:

- działanie na rzecz rozwoju zawodowego,
- dokształcanie oraz promocja studentów i absolwentów,
- organizacja kursów, szkoleń i warsztatów,
- organizowanie spotkań z pracodawcami,
- dostarczanie informacji o rynku pracy oraz możliwościach podnoszenia kwalifikacji zawodowych poprzez staże, praktyki, szkolenia organizowane przez inne podmioty,
- tworzenie bazy danych pracodawców oraz ofert pracy, staży i praktyk,
- nawiązywanie współpracy z podmiotami zewnętrznymi oraz innymi biurami karier,
- monitorowanie losów absolwentów Akademii Ignatianum w Krakowie.

W październiku 2019 roku, w ramach projektu POWER „Program wzmocnienia potencjału dydaktycznego Uczelni na rzecz rozwoju regionalnego” (POWR.03.05.00-00-ZR10/18) Zadanie 2 Wsparcie studentów w wejściu na rynek pracy – utworzenie i wsparcie działania Akademickiego Biura Karier w ABK został zatrudniony doradca zawodowy pani mgr Kamila Gołąb.

Pani Kamila Gołąb jest dyplomowanym doradcą zawodowym, dodatkowo ukończyła również studia podyplomowe z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi na Uniwersytecie Ekonomicznym oraz studia podyplomowe przygotowanie pedagogiczne w Centrum Pedagogiki i Psychologii na Politechnice Krakowskiej.

Przez wiele lat współpracowała z osobami poszukującymi pracy, bezrobotnymi, długotrwale bezrobotnymi, przedsiębiorcami oraz osobami chcącymi po prostu zmienić swoje życie zawodowe. Pomała osobom wykluczonym z rynku pracy na nowo uwierzyć w siebie i wrócić do pracy zawodowej. Pracowała z ludźmi w różnym wieku, prowadziła również doradztwo indywidualne w Centrum Transferu Technologii na Politechnice Krakowskiej, pełniła funkcje doradcy zawodowego w ramach projektu EFS na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oraz w Regionalnym Ośrodku Pomocy Społecznej.

Pani Kamila Gołąb ma doświadczenie w prowadzeniu doradztwa indywidualnego, tworzeniu Indywidualnych Planów Działania, jak również w prowadzeniu warsztatów grupowych.

Oferta doradcy zawodowego skierowana jest przede wszystkim do studentów dwóch ostatnich lat studiów:

- 2 i 3 rok studiów I stopnia
- 1 i 2 rok studiów II stopnia
- 4 i 5 rok studiów jednolitych magisterskich

W ofercie można znaleźć:

- przeprowadzenie indywidualnej rozmowy doradczej, podczas której doradca może m.in. pomóc w określeniu zasobów studenta, wytyczyć ścieżki dalszego działania oraz etapy realizacji celu,
- pomoc w przygotowaniu Indywidualnego Planu Działania,
- pomoc przy tworzeniu CV i listu motywacyjnego,
- doradztwo i diagnozę dotyczącą mocnych i słabych stron,

- warsztaty grupowe poświęcone m.in. pisaniu dokumentów aplikacyjnych, przygotowaniu się do rozmów kwalifikacyjnych oraz procesu rekrutacji,
 - doradztwo z zakresu przedsiębiorczości, zakładania własnej działalności gospodarczej,
 - informacje o pracodawcach, ofertach pracy i praktyk, kursach, szkoleniach, pracach dorywczych i wolontariacie,
 - cykl spotkań poświęcony tematowi „Jak odnaleźć się na rynku pracy”.
- Jedną z najbardziej popularnych i ciekawych propozycji doradcy zawodowego są testy

i kwestionariusze z zakresu doradztwa zawodowego, które zostały zakupione w ramach, już wcześniej wspomnianego projektu POWR, m.in. Indykator wzorców kariery, Kwestionariusz Uzdolnień, Kwestionariusz zachowań społecznych oraz Wielowymiarowy Kwestionariusz Preferencji.

Wyzwania ostatnich miesięcy zaowocowały w ofercie ABK AIK nowymi tematami warsztatów dotyczących poszukiwania pracy w czasie pandemii. m.in. „LinkedIn, media społecznościowe jako element poszukiwania pracy” oraz „Rozmowa kwalifikacyjna online. Jak się przygotować i na co zwrócić uwagę”.

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Serdecznie zapraszamy wszystkich studentów oraz absolwentów do korzystania z oferty Akademickiego Biura Karier, która cały czas jest dostępna na stronie internetowej: www.ignatianum.edu.pl/akademickie-biuro-karier oraz do kontaktu z naszym doradcą zawodowym.

Zagrajmy w szachy!

ks. mgr Szczepan Urbaniak SJ, dr hab. Paweł Kaźmierczak, prof. AIK,
mgr Jakub Pruś – organizatorzy turnieju

7 czerwca 2021 roku odbył się I Turniej Szachowy o Puchar Rektora Akademii Ignatianum w Krakowie organizowany przez filozofów z AIK (Szczepana Urbaniaka, Pawła Kaźmierczaka i Jakuba Prusia).

Do rozgrywek zarejestrowało się ponad dwadzieścia osób (choć nie wszystkim udało się wziąć udział), w tym pracownicy i studenci z różnych kierunków i wydziałów. Turniej był skierowany zarówno dla profesjonalistów, jak i amatorów, a każdy uczestnik miał okazję zagrać z przeciwnikiem o równym poziomie. Całe wydarzenie odbyło się online, za pośrednictwem platformy lichess.org.

Pomysł na zorganizowanie turnieju miał dwie główne inspiracje: pierwszą było umożliwienie, choćby w niewielkim stopniu, „spotkania się” i spędzenia razem przyjemnego wieczoru, dzięki czemu każdy z uczestników mógł sobie przypomnieć, że jest częścią większej wspólnoty akademickiej – pomimo zdalnych zajęć i kolejnego lockdownu. Druga inspiracja to po prostu przyjemność z grania w szachy oraz promowanie tej gry, gdyż stanowi ona kwintesencję logiki praktycznej (analizowanie rozsądnych możliwości), a także strategicznego myślenia. Oczywiście, gra sama w sobie jest przyjemną rywalizacją oraz spotkaniem z inną osobą (nawet jeśli jest to spotkanie za pomocą komputera).

Zwycięzcą turnieju został dr hab. Paweł Kaźmierczak, prof. AIK, drugie miejsce zajęła Pani Żaneta Bednarczyk – studentka piątego roku pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, wreszcie trzecie miejsce przypadło Panu Dominikowi Klimie – studentowi kulturoznawstwa na drugim roku studiów II stopnia.

Zdobywcy podium otrzymali nagrody w postaci gadżetów szachowych (zegary, książki), a dodatkowo zwycięzca odbył starcie z Marianczello Dominoni, najbardziej znanym polskim szachistą-youtuberem. Po zażartej grze wstępnej (obronie francuska) i środkowej, nasz kolega wygrał grę – jego przeciwnik poddał partię w 38. ruchu. Chapeau bas dla naszego reprezentanta!

To pierwsze takie wydarzenie organizowane w Akademii Ignatianum w Krakowie. Mamy jednak nadzieję kontynuować tę tradycję, a także budować wspólnotę ludzi wokół królewskiej gry wewnątrz tej szerszej wspólnoty akademickiej na naszej Uczelni. Do zobaczenia na kolejnym turnieju!

90-LECIE

AKADEMII IGNATIANUM
W KRAKOWIE
1932–2022

Ignatius

ROCZNICA
NAWRÓCENIA
ŚW. IGNACEGO LOYOLI

AKADEMIA IGNATIANUM W KRAKOWIE
WWW.IGNATIANUM.EDU.PL